

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 12.6.2003
COM(2003) 333 τελικό

2003/0119 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τους έμμενους οργανικούς ρύπους και την τροποποίηση της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ και της οδηγίας 96/59/ΕΚ

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ως έμμοινοι οργανικοί ρύποι νοούνται χημικές ουσίες που παραμένουν στο περιβάλλον, βιοσυσσωρεύονται μέσω της τροφικής αλυσίδας και είναι δυνάμει επικίνδυνες για την πρόκληση δυσμενών επιπτώσεων στην υγεία του ανθρώπου και στο περιβάλλον. Οι ρύποι αυτοί δεν γνωρίζουν σύνορα και μεταφέρονται σε μεγάλες αποστάσεις, μακριά από τις πηγές που τους παράγουν, ακόμη και σε μέρη όπου ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκαν. Τα οικοσυστήματα και οι ιθαγενείς πληθυσμοί στις αρκτικές περιοχές κινδυνεύουν ιδιαίτερα λόγω του ότι οι ρύποι αυτοί μεταφέρονται μέσω του περιβάλλοντος από πολύ μεγάλες αποστάσεις και λόγω της βιομεγέθυνσης αυτών. Συνεπώς, οι έμμοινοι οργανικοί ρύποι αποτελούν απειλή για το περιβάλλον και για την υγεία του ανθρώπου σε ολόκληρο τον πλανήτη. Η διεθνής κοινότητα έχει ήδη κάνει έκκληση για την ανάληψη δράσεων μείωσης και εξάλειψης της παραγωγής, χρήσης και έκλυσης αυτών των ουσιών στο περιβάλλον.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη της υπέγραψαν τον Ιούνιο του 1998 το πρωτόκολλο για τους έμμοινους οργανικούς ρύπους στην περιφερειακή Σύμβαση της Οικονομικής Επιτροπής του ΟΗΕ για την Ευρώπη (πρωτόκολλο UNECE) σχετικά με τη διασυνοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλες αποστάσεις (Convention on Long-Range Transboundary Air Pollution/CLRTAP) και τον Μάιο του 2001 τη σύμβαση της Στοκχόλμης για τους έμμοινους οργανικούς ρύπους. Οι περισσότερες από τις προσχωρούσες και υποψήφιες για ένταξη χώρες έχουν επίσης υπογράψει το πρωτόκολλο και τη σύμβαση. Πρέπει πλέον να θεσπιστεί κατάλληλη εκτελεστική νομοθεσία σε κοινοτικό επίπεδο ώστε να συναφθούν οι εν λόγω διεθνείς συμφωνίες. Επείγει η υποβολή σχετικών προτάσεων για τους εξής λόγους:

- Η σύμβαση της Στοκχόλμης θα τεθεί σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης της πεντηκοστής πράξης κύρωσης. Τον Ιανουάριο του 2003, έχουν ήδη κυρώσει τη σύμβαση 26 χώρες.
- Το πρωτόκολλο της Οικονομικής Επιτροπής του ΟΗΕ για την Ευρώπη το σχετικό με τους έμμοινους οργανικούς ρύπους θα τεθεί σε ισχύ την ενενηκοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης της δέκατης έκτης πράξης κύρωσης. Τον Ιανουάριο του 2003 έχουν ήδη κυρώσει το πρωτόκολλο 14 μέρη της σύμβασης CLRTAP.
- Η δέσμευση για άμεση κύρωση της σύμβασης της Στοκχόλμης επιβεβαιώθηκε μεταξύ άλλων στο έκτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον (απόφαση αριθ. 1600/2002/EK¹) και πιο πρόσφατα στην πολιτική δήλωση της παγκόσμιας διάσκεψης για τη βιώσιμη ανάπτυξη που έγινε στο Γιοχάνεσμπουργκ.

Σκοπός του προτεινόμενου κανονισμού είναι να εφαρμοστούν οι κύριες διατάξεις της σύμβασης και του πρωτοκόλλου οι οποίες δεν καλύπτονται επαρκώς από την κοινοτική νομοθεσία. Παράλληλα με την παρούσα πρόταση υποβάλλονται χωριστές προτάσεις για την έκδοση αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με τα συμπεράσματα της Κοινότητας επί των δύο εν λόγω διεθνών συμφωνιών.

¹ EE L 242, 10.9.2002, σ.1.

2. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ UNECE

Το εκτελεστικό όργανο της σύμβασης CLRTAP ενέκρινε το πρωτόκολλο για τους έμμονους οργανικούς ρύπους στις 24 Ιουνίου 1998 στο Aarhus της Δανίας. Το πρωτόκολλο αφορά 16 ουσίες μεταξύ των οποίων έντεκα φυτοφάρμακα, δύο βιομηχανικές χημικές ουσίες και τρία συμπτωματικά παραπροϊόντα. Απώτερος στόχος είναι η εξάλειψη απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών έμμονων οργανικών ρύπων. Το πρωτόκολλο προβλέπει άμεση και κατηγορηματική απαγόρευση παραγωγής και χρήσης ορισμένων προϊόντων (aldrin, chlordane, chlordecone, dieldrin, endrin, εξαβρωμοδιφαινύλιο, mirex και toxaphene). Η εξάλειψη άλλων ουσιών προβλέπεται για αργότερα (DDT, heptachlor, εξαχλωροβενζόλιο και πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB)). Τέλος, το πρωτόκολλο περιορίζει αυστηρά τη χρήση DDT, εξαχλωροκυκλοεξανίου/HCH (συμπεριλαμβάνεται το λινδάνιο) και PCB. Στο πρωτόκολλο υπάρχουν διατάξεις αναφερόμενες στη διαχείριση αποβλήτων τα οποία περιέχουν προϊόντα που θα απαγορευτούν. Το πρωτόκολλο υποχρεώνει τα συμβαλλόμενα μέρη να μειώσουν τις εκπομπές διοξινών, φουρανίων, PAH και HCB κάτω από τα επίπεδα του 1990 (ή άλλου έτους μεταξύ 1985 και 1995). Ειδικές οριακές τιμές προβλέπονται στο πρωτόκολλο για την αποτέφρωση αστικών επικινδύνων και ιατρικών αποβλήτων.

Το πρωτόκολλο UNECE για τους έμμονους οργανικούς ρύπους έχει υπογραφεί από 36 εκ των 48 Μερών της σύμβασης CLRTAP, μεταξύ των οποίων όλα τα κράτη μέλη και όλες οι υποψήφιες χώρες πλην τριών (Εσθονία, Μάλτα και της Τουρκίας). Μέχρι τον Μάρτιο του 2003, το πρωτόκολλο είχε κυρωθεί από 14 συμβαλλόμενα μέρη, εκ των οποίων 7 κράτη μέλη και 2 υποψήφιες χώρες για ένταξη. Χρειάζεται να κυρωθεί από 16 ακόμη χώρες για να τεθεί σε ισχύ.

3. Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ

Η Σύμβαση της Στοκχόλμης για τους έμμονους οργανικούς ρύπους εγκρίθηκε επισήμως από 127 κυβερνήσεις και υπεγράφη από 91 χώρες και από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις 22-23 Μαΐου 2001 στη Στοκχόλμη, μετά από τριών ετών διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον (UNEP). Καρπός των διαπραγματεύσεων είναι ισχυρό διεθνές καθεστώς για την προώθηση της δράσης σε παγκόσμιο επίπεδο με αντικείμενο σε πρώτη φάση μια ομάδα δώδεκα έμμονων οργανικών ρύπων, οι οποίες περιλαμβάνονται και στο πρωτόκολλο UNECE. Απώτερος στόχος της σύμβασης είναι η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου από έμμονους οργανικούς ρύπους. Ειδική μνεία γίνεται στην αρχή της προφύλαξης κατά την έννοια της θεμελιώδους αρχής 15 της δήλωσης του Ρίο για το περιβάλλον και την ανάπτυξη. Ειδικότερα, η αρχή αυτή καθίσταται επιχειρησιακή στο άρθρο 8, το οποίο ορίζει τους κανόνες βάσει των οποίων εντάσσονται στη σύμβαση νέες χημικές ουσίες. Οι εννέα χημικές ουσίες προγραμματισμένης παραγωγής που περιλαμβάνονται σήμερα στο παράρτημα Α της σύμβασης (aldrin, chlordane, dieldrin, endrin, εξαχλωροβενζόλιο, heptachlor, mirex, toxaphene και PCB) υπόκεινται σε απαγόρευση παραγωγής και χρήσης εκτός εάν υπάρχουν γενικές ή ειδικές εξαιρέσεις. Επιπλέον, η παραγωγή και χρήση DDT, ενός φυτοφαρμάκου που χρησιμοποιείται ακόμη σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες για την καταπολέμηση της ελονοσίας και άλλων ασθενειών που μεταδίδονται μέσω ξενιστή, είναι αυστηρά περιορισμένη, σύμφωνα με το παράρτημα Β της σύμβασης.

Οι γενικότερες εξαιρέσεις αφορούν την παραγωγή ποσοτήτων για τις ανάγκες της έρευνας σε εργαστηριακή κλίμακα και τη χρήση ως ουσιών αναφοράς, καθώς επίσης και συμπτωματικά ίχνη ρύπων σε προϊόντα και αντικείμενα. Για αντικείμενα εν χρήσει που περιέχουν έμμονους οργανικούς ρύπους είναι επίσης δυνατόν να προβλεφθούν εξαιρέσεις, αρκεί τα

συμβαλλόμενα μέρη να δίνουν στη Γραμματεία της Σύμβασης πληροφορίες σχετικά με τις χρήσεις τέτοιων αντικειμένων και με το εθνικό σχέδιο διαχείρισης των αποβλήτων αυτών των αντικειμένων.

Εισαγωγές και εξαγωγές των δέκα έμμονων οργανικών ρύπων που παράγονται προγραμματισμένα είναι αυστηρά περιορισμένες με βάση τη σύμβαση. Με τη λήξη ισχύος όλων των ειδικών εξαιρέσεων για επιμέρους ουσίες, οι εισαγωγές και εξαγωγές επιτρέπονται μόνο υπό περιοριστικούς όρους για τις ανάγκες της περιβαλλοντικώς ορθής διάθεσης αποβλήτων.

Ειδικές διατάξεις περιλαμβάνονται στη σύμβαση για όσα συμβαλλόμενα μέρη διαθέτουν κανονιστικούς μηχανισμούς αξιολόγησης για να εξετάζουν ποιες από τις ήδη υπάρχουσες χημικές ουσίες έχουν χαρακτηριστικά έμμονων οργανικών ρύπων και να λαμβάνουν κανονιστικά μέτρα με σκοπό να προλαμβάνουν την ανάπτυξη, παραγωγή και διάθεση στην αγορά νέων ουσιών με ιδιότητες έμμονων οργανικών ρύπων.

Για τις εκπομπές συμπτωματικά παραγόμενων προϊόντων του παραρτήματος Γ (διοξίνες, φουράνια, PCB και HCB) προβλέπεται διαρκής ελαχιστοποίηση με απώτερο στόχο την οριστική εξάλειψη όταν αυτό είναι εφικτό. Ο κύριος μηχανισμός προς τούτο είναι τα εθνικά σχέδια δράσης, τα οποία πρέπει να καλύπτουν απογραφή των πηγών και εκτιμήσεις των εκλύσεων καθώς και σχέδια περιορισμού των εκλύσεων. Η αυστηρότερη διάταξη ελέγχου ως προς τα παραπροϊόντα είναι ότι τα συμβαλλόμενα μέρη οφείλουν να προωθούν και, σύμφωνα με τα εθνικά σχέδια δράσης, να αξιολογούν τη χρήση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών σε ό,τι αφορά νέες πηγές μεταξύ των κυριότερων κατηγοριών πηγών.

Η σύμβαση προβλέπει επίσης τον εντοπισμό και την ασφαλή διαχείριση αποθεμάτων που περιέχουν ή συνίστανται από έμμορους οργανικούς ρύπους. Η διάθεση αποβλήτων τα οποία περιέχουν ή συνίστανται ή έχουν μολυνθεί με έμμορους οργανικούς ρύπους θα πρέπει να γίνεται κατά τρόπο ώστε το περιεχόμενό τους σε έμμορους οργανικούς ρύπους να καταστρέφεται ή να μετατρέπεται κατά τρόπο μη αναστρέψιμο ώστε τελικώς να μην έχει ιδιότητες έμμονων οργανικών ρύπων. Όταν αυτή η λύση δεν είναι η περιβαλλοντικώς σκοπιμότερη ή όταν η περιεκτικότητα έμμονων οργανικών ρύπων είναι χαμηλή, η διάθεση των αποβλήτων γίνεται με άλλο τρόπο και πάντως περιβαλλοντικώς ορθό. Απαγορεύονται ρητώς μέθοδοι διάθεσης που μπορεί να οδηγήσουν σε ανάκτηση ή επαναχρησιμοποίηση έμμονων οργανικών ρύπων. Προκειμένου για αποστολές αποβλήτων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι σχετικοί διεθνείς κανόνες, πρότυπα και κατευθυντήριες γραμμές, όπως είναι η Σύμβαση της Βασιλείας για τον έλεγχο των διαμεθοριακών μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων και τη διάθεση αυτών.

Επιπλέον των μέτρων ελέγχου, η σύμβαση προβλέπει και αρκετές γενικές υποχρεώσεις. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει την υποχρέωση να καταρτίσει εθνικό σχέδιο εφαρμογής και να επιδιώξει την εκτέλεσή του, να διευκολύνει ή να αναλαμβάνει την ανταλλαγή πληροφοριών, να προάγει την ευαισθητοποίηση του κοινού και την πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικές με τους έμμορους οργανικούς ρύπους. Τα συμβαλλόμενα μέρη ενθαρρύνουν επίσης ή αναλαμβάνουν τη διεξαγωγή έρευνας, ανάπτυξης, παρακολούθησης και συνεργασίας με αντικείμενο τους έμμορους οργανικούς ρύπους και, κατά περίπτωση, εναλλακτικές αυτών ενώσεις ή δυνάμει έμμορους οργανικούς ρύπους. Τα μέρη υποβάλλουν επίσης σε τακτική βάση έκθεση προς τη διάσκεψη των μερών σχετικά με τα μέτρα που έλαβαν προς εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης.

Η σύμβαση αναγνωρίζει τις ιδιαίτερες ανάγκες των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών των οποίων η οικονομία βρίσκεται σε μεταβατικό στάδιο, για αυτό και στις γενικές υποχρεώσεις περιλαμβάνονται ειδικές διατάξεις που αφορούν την παροχή τεχνικής αρωγής καθώς και τους χρηματοδοτικούς πόρους και μηχανισμούς.

Συνολικά 150 χώρες και η Κοινότητα υπέγραψαν τη Σύμβαση της Στοκχόλμης μέσα στην καθορισμένη προθεσμία. Μέχρι το Μάρτιο του 2003 είχαν ήδη κυρώσει τη σύμβαση 30 χώρες. Η σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ μετά και την πεντηκοστή επικύρωση. Τη σύμβαση έχουν υπογράψει όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και όλες οι υποψήφιες χώρες πλην δύο (Κύπρος και Εσθονία), ενώ μέχρι στιγμής την έχουν κυρώσει έξι κράτη μέλη και δύο υποψήφιες για ένταξη χώρες.

4. ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία προβλέπει περιορισμούς αναφορικά με τη διάθεση στην αγορά και τις χρήσεις των περισσοτέρων από τις προγραμματισμένης παραγωγής ουσίες της σύμβασης και του πρωτοκόλλου. Εν τούτοις, δεν υπάρχει κοινοτική νομοθεσία που να διέπει τις ουσίες mirex, chlordane και εξαβρωμοδιφαινύλιο. Οι ισχύοντες περιορισμοί προβλέπονται κυρίως στην οδηγία 79/117/ΕΟΚ περί απαγορεύσεως της θέσεως σε κυκλοφορία και χρησιμοποίησης φυτοπροστατευτικών προϊόντων που περιέχουν ορισμένες δραστικές ουσίες². Οι περιορισμοί των χρήσεων PCB προβλέπονται στην οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς της κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως ορισμένων επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων³.

Κύρια ανεπάρκεια της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας αποτελεί ότι δεν υπάρχει νομοθεσία που να απαγορεύει την παραγωγή οποιασδήποτε από τις ήδη καταλογωγραφημένες χημικές ουσίες, ούτε υπάρχει κάποιο πλαίσιο σχετικά με την απαγόρευση της παραγωγής νέων έμμονων οργανικών ρύπων που θα προστεθούν μελλοντικώς στις συμφωνίες. Μια ακόμη σημαντική ανεπάρκεια είναι ότι οι περισσότερες από τις ισχύουσες κοινοτικές απαγορεύσεις αναφορικά με τη διάθεση στην αγορά και τις χρήσεις έμμονων οργανικών ρύπων δεν είναι πλήρεις, αφού η οδηγία 79/117/ΕΟΚ καλύπτει μόνο τη χρήση ουσιών όπως είναι τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα και όχι π.χ. τη χρήση τους ως βιοκτόνων ή στη βιομηχανία. Ούτε όμως απαγορεύεται σε όλες τις περιπτώσεις η διάθεση στην αγορά και η χρήση χημικών ουσιών που ανευρίσκονται ως συστατικά αντικειμένων, και οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στις δύο περιοριστικές οδηγίες είναι ευρύτερες εκείνων της σύμβασης.

Οι περισσότερες από τις ουσίες έμμονων οργανικών ρύπων που καταλογωγραφούνται στη σύμβαση περιλαμβάνονται ήδη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2455/92 του Συμβουλίου σχετικά με τις εξαγωγές και εισαγωγές ορισμένων επικίνδυνων ουσιών⁴, και συνεπώς για τις εξαγωγές και εισαγωγές αναλόγων ουσιών εφαρμόζεται η διαδικασία συγκατάθεσης μετά από ενημέρωση (Prior Informed Consent/PIC). Ο εν λόγω κανονισμός αντικαταστάθηκε πρόσφατα από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 304/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

² ΕΕ L 33, 8.2.1979, σ. 36. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, Φινλανδίας και Σουηδίας.

³ ΕΕ L 262, 27.9.1976, σ. 201. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/11/ΕΚ (ΕΕ L 42, 15.2.2003, σ. 45).

⁴ ΕΕ L 251, 29.8.1992, σ. 13. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με τον κανονισμό της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 2247/98 (ΕΕ L 282, 20.10.1998, σ.12).

Συμβουλίου⁵ περί εκπληρώσεως των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη του Ρότερνταμ για τη διαδικασία συγκατάθεσης μετά από ενημέρωση σχετικά με την κυκλοφορία ορισμένων επικίνδυνων χημικών ουσιών και φυτοφαρμάκων στο διεθνές εμπόριο. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 304/2003 απαγορεύει τις εξαγωγές των 10 ουσιών έμμενων οργανικών ρύπων που περιλαμβάνονται σήμερα στη σύμβαση της Στοκχόλμης σύμφωνα με τις διατάξεις της τελευταίας.

Η υποχρέωση πρόληψης της διάθεσης στην αγορά και χρήσης νέων χημικών ουσιών με ιδιότητες έμμενων οργανικών ρύπων είναι ήδη δυνατόν να εκπληρωθεί μέσω των μηχανισμών αξιολόγησης που προβλέπονται για νέες ουσίες (στο πλαίσιο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁶), για φυτοπροστατευτικά προϊόντα (οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁷) και για βιοκτόνα (οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου)⁸. Καμία όμως από τις οδηγίες αυτές δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά για την παραγωγή νέων ουσιών με χαρακτηριστικά έμμενων οργανικών ρύπων. Η δυνατότητα αυτή πρέπει να καλυφθεί από το μελλοντικό σύστημα REACH που προτείνεται στη Λευκή Βίβλο "Στρατηγική για μια μελλοντική πολιτική χημικών ουσιών" (ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2001) 88 τελικό).

Αναφορικά με έμμενους οργανικούς ρύπους που παράγονται συμπτωματικά, υπάρχει ικανός αριθμός κοινοτικών νομοθετημάτων που μπορούν να επηρεάσουν προς την κατεύθυνση μείωσης των εκπομπών τέτοιων ουσιών. Τα κυριότερα μέτρα ελέγχου των εκπομπών τέτοιων ουσιών προβλέπονται στην οδηγία 96/61/ΕΚ (οδηγία IPPC)⁹, η οποία καλύπτει τις κυριότερες στάσιμες πηγές έμμενων οργανικών ρύπων που προκύπτουν ως παραπροϊόντα (βιομηχανικές μονάδες, εργοστάσια παραγωγής ενέργειας, διαχείριση αποβλήτων). Το ευρωπαϊκό μητρώο ρυπογόνων εκπομπών (EPER), το οποίο καθιερώθηκε με την απόφαση 2000/479/ΕΚ της Επιτροπής¹⁰, καταγράφει σε κοινοτική κλίμακα τους κυριότερους ρύπους και τις αντίστοιχες πηγές και καλύπτει ήδη όλους τους συμπτωματικά παραγόμενους έμμενους οργανικούς ρύπους, εκτός από τα PCB. Ο κατάλογος των καταγραφόμενων ρύπων θα διευρύνεται στο πλαίσιο άλλων διεθνών υποχρεώσεων, οπότε θα συμπεριληφθούν και τα PCB.

Η οδηγία για την αποτέφρωση των αποβλήτων (οδηγία 2000/76/ΕΚ¹¹), η οποία καλύπτει όλες τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης αποβλήτων, έχει ως αντικείμενο μια σημαντικότερη πηγή έμμενων οργανικών ρύπων οι οποίοι προκύπτουν ως παραπροϊόντα. Επιπλέον, η οδηγία για τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης (οδηγία 2001/80/ΕΚ¹²) ενδιαφέρει από πλευράς εκπομπών έμμενων οργανικών ρύπων. Η οδηγία 2000/53/ΕΚ¹³ για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους επιβάλλει τον διαχωρισμό επικίνδυνων συστατικών μερών από το όχημα πριν από τον κατατεμαχισμό του αμαξώματος καθώς και την ορθή διάθεση των υπολειμμάτων του κατατεμαχισμού. Αυτό θα συμβάλει σε μείωση των έμμενων οργανικών ρύπων που εκλύονται από διαλυτήρια αυτοκινήτων, τα οποία θεωρούνται πηγή έκλυσης έμμενων οργανικών ρύπων. Οι προσφάτως εκδοθείσες οδηγίες του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού

⁵ ΕΕ L 63, 6.3.2003, σ. 1.

⁶ ΕΕ P 196, 16.8.1967, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 2001/59/ΕΚ (ΕΕ L 225, 21.8.2001, σ. 1).

⁷ ΕΕ L 242, 19.8.1991, σ.1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 2003/5/ΕΚ (ΕΕ L 8, 14.1.2003, σ. 7).

⁸ ΕΕ L 123, 24.4.1998, σ. 1.

⁹ ΕΕ L 257, 10.10.1996, σ.26.

¹⁰ ΕΕ L 192, 28.7.2000, σ. 36.

¹¹ ΕΕ L 332, 28.12.2000, σ. 91.

¹² ΕΕ L 309, 27.11.2001, σ. 1.

¹³ ΕΕ L 269, 21.10.2000, σ. 34. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 2002/525/ΕΚ (ΕΕ L 170, 29.6.2002, σ. 81).

Κοινοβουλίου για τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (WEEE)) (οδηγία 2002/96/EK¹⁴) και τον περιορισμό της χρήσεως ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (οδηγία 2002/95/EK¹⁵) προβλέπουν τον υποχρεωτικό διαχωρισμό συστατικών μερών που περιέχουν PCB ώστε να εξασφαλιστεί η επαρκής διάθεση αυτών και ο περιορισμός της χρήσεως ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού. Όλες αυτές οι οδηγίες θα συμβάλουν σε μείωση των έμμενων οργανικών ρύπων που εκλύονται στο περιβάλλον.

Αναφορικά με την πρόληψη ατυχημάτων έκλυσης επικίνδυνων ουσιών, η οδηγία 96/82/EK του Συμβουλίου¹⁶ για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων, η λεγόμενη οδηγία Seveso II, είναι σημαντικό κοινοτικό νομοθέτημα.

Αναφορικά με τους έμμενους οργανικούς ρύπους που εκλύονται στους υδάτινους πόρους, η οδηγία 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹⁷ για τη ρύπανση που προκαλείται από απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών έχει εφαρμογή σε κάποιο βαθμό. Παρόλα αυτά, δεν έχουν καθοριστεί συγκεκριμένες οριακές τιμές εκπομπών για άλλους έμμενους οργανικούς ρύπους εκτός από τα HCB (οδηγία 88/347/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹⁸). Η οδηγία 76/464/ΕΟΚ έχει ενσωματωθεί στην οδηγία πλαίσιο για τους υδάτινους πόρους (οδηγία 2000/60/ΕΚ¹⁹) και ορισμένοι από τους καταλογισμένους έμμενους οργανικούς ρύπους έχουν συμπεριληφθεί στις ουσίες προτεραιότητας.

Το γενικό συμπέρασμα σε ό,τι αφορά τα μέτρα ελέγχου των εκλυόμενων έμμενων οργανικών ρύπων είναι ότι η κοινοτική νομοθεσία συμφωνεί σε ικανοποιητικό βαθμό με τις απαιτήσεις των δύο διεθνών συμφωνιών. Εντούτοις, σε κοινοτικό επίπεδο δεν έχουν καθοριστεί στόχοι μείωσης εκπομπών και οι υπάρχοντες απογραφικοί κατάλογοι δεν καλύπτουν όλες τις πηγές παραγωγής έμμενων οργανικών ρύπων. Η κοινοτική νομοθεσία που διέπει σήμερα τους πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες (PAH) είναι πολύ περιορισμένη· εκπονείται όμως επί του παρόντος πρόταση της Επιτροπής για μια θυγατρική οδηγία δυνάμει της οδηγίας πλαισίου 96/62/ΕΚ για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, η οποία αναμένεται να καθορίσει μια τιμή στόχο για το βενζο[α]πυρένιο ως ιχνηθέτη των PAH.

Το 2001, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση με θέμα «Στρατηγική της Κοινότητας για τις διοξίνες, τα φουράνια και τα πολυχλωριωμένα διφαινύλια» (COM(2001) 593 τελικό). Η στρατηγική αυτή αποσκοπεί σε αξιολόγηση της σημερινής κατάστασης του περιβάλλοντος και του οικοσυστήματος, σε μείωση της έκθεσης του ανθρώπου σε διοξίνες και PCB βραχυπρόθεσμα, σε διατήρηση της έκθεσης του ανθρώπου σε ασφαλή επίπεδα μεσομακροπρόθεσμα και σε μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από τις διοξίνες και τα PCB. Στη στρατηγική δεν προτείνονται νομοθετικές αλλαγές αλλά αρκετά άλλα μέτρα, μεταξύ των οποίων η ορθή εφαρμογή της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας (ιδίως, οδηγία για τη διάθεση PCB και οδηγία IPPC (για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης)). Η στρατηγική αυτή μπορεί να αποτελέσει σχέδιο δράσης σε κοινοτική κλίμακα για τη μείωση και εξάλειψη των εκλύσεων αυτών των έμμενων οργανικών ρύπων.

¹⁴ EE L 37, 13.2.2003, σ. 24.

¹⁵ EE L 37, 13.2.2003, σ. 19.

¹⁶ EE L 10, 14.1.1997, σ. 13. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 98/433/ΕΚ (EE L 192, 8.7.1998, σ. 19).

¹⁷ EE L 129, 18.5.1976, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (EE L 327, 22.12.2000, σ. 1).

¹⁸ EE L 158, 25.6.1988, σ. 35.

¹⁹ EE L 327, 22.12.2000, σ. 1.

Η διαχείριση των αποθεμάτων, προτού γίνουν απόβλητα, διέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία για τις χημικές ουσίες και, σε ό,τι αφορά την ασφάλεια των εγκαταστάσεων και την αποθήκευση μεγαλύτερων ποσοτήτων, από τις απαιτήσεις της οδηγίας Seveso II. Αρκετές από τις διατάξεις που αφορούν τη διαχείριση αποβλήτων στο πρωτόκολλο UNECE και στη σύμβαση έχουν ήδη συμπεριληφθεί στην κοινοτική νομοθεσία, και συγκεκριμένα στην οδηγία 75/442/ΕΟΚ²⁰ για τα απόβλητα, η οποία συνιστά το νομικό πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής για τη διαχείριση αποβλήτων. Η οδηγία 91/689/ΕΟΚ²¹ προβλέπει επιπλέον υποχρεώσεις για τη διαχείριση και την παρακολούθηση επικίνδυνων αποβλήτων και η οδηγία 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου θεσπίζει ειδικές διατάξεις για τη διάθεση των PCB. Εντούτοις, με εξαίρεση για τα PCB, δεν προβλέπονται σήμερα στην κοινοτική νομοθεσία περιορισμοί για την ανάκτηση αποβλήτων που περιέχουν έμμονους οργανικούς ρύπους όπως απαιτείται δυνάμει της σύμβασης.

Οι διασυνοριακές μεταφορές αποβλήτων καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους²². Ο κανονισμός αυτός αποτελεί το κύριο νομοθέτημα ενσωμάτωσης της Σύμβασης της Βασιλείας στην κοινοτική νομοθεσία. Από τον ίδιο αυτό κανονισμό καλύπτονται και όσα απόβλητα συνίστανται ή περιέχουν ή έχουν μολυνθεί με έμμονους οργανικούς ρύπους. Σήμερα, για τις μεταφορές τέτοιων αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας ακολουθείται διαδικασία η οποία βασίζεται σε προηγούμενη γραπτή κοινοποίηση και γραπτή συγκατάθεση. Σε ό,τι αφορά τις εξαγωγές από την Κοινότητα, ο κανονισμός προβλέπει ότι εξαγωγές με προορισμό τη διάθεση αποβλήτων απαγορεύονται τελείως, ενώ εξαγωγές με σκοπό την ανάκτηση επιτρέπονται μόνο εφόσον προορίζονται για ανάκτηση σε χώρα του ΟΟΣΑ²³. Εισαγωγές στην Κοινότητα επιτρέπονται εφόσον προέρχονται από χώρες ΕΖΕΣ ή από χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης της Βασιλείας ή, εφόσον τα απόβλητα προορίζονται για ανάκτηση, επίσης από άλλες χώρες ΟΟΣΑ. Ο εν λόγω κανονισμός τελεί υπό αναθεώρηση. Η πρόταση προβλέπει ότι μεταφορές αποβλήτων τα οποία περιέχουν ουσίες που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση της Στοκχόλμης ή τα οποία συνίστανται από τέτοιες ουσίες ή έχουν μολυνθεί από τέτοιες ουσίες υπόκεινται στις ίδιες διατάξεις με μεταφορές αποβλήτων τα οποία προορίζονται για διάθεση. Αυτό στην πραγματικότητα σημαίνει ότι για όλες τις αποστολές στο εσωτερικό της Κοινότητας θα εξακολουθήσει να ισχύει η απαίτηση της γραπτής κοινοποίησης και γραπτής συγκατάθεσης και ότι θα απαγορευθούν όλες οι εξαγωγές από την Κοινότητα. Αναφορικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα, αυτές θα επιτρέπονται μόνο εφόσον προέρχονται από χώρες ΕΖΕΣ ή από χώρες που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Σύμβασης της Βασιλείας.

5. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη έχουν δεσμευτεί για την ταχεία επικύρωση και ουσιαστική εφαρμογή και των δύο διεθνών συμφωνιών που αφορούν τους έμμονους οργανικούς ρύπους.

²⁰ EE L 194, 25.7.1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 96/350/ΕΚ (EE L 135, 6.6.1996, σ. 32).

²¹ EE L 377, 31.12.1991, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με την οδηγία 94/31/ΕΚ (EE L 168, 2.7.1994, σ. 28).

²² EE L 30, 6.2.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2557/2001 (EE L 349, 31.12.2001, σ. 1).

²³ Η ακριβής διατύπωση είναι: «προς χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η απόφαση του ΟΟΣΑ». Η απόφαση του ΟΟΣΑ παραπέμπει στην απόφαση του Συμβουλίου ΟΟΣΑ της 30ής Μαρτίου 1992 σχετικά με τον έλεγχο των διαμεθοριακών αποστολών αποβλήτων που προορίζονται για ανάκτηση, όπως τροποποιήθηκε.

Αναφορικά με την επικύρωση έχει οριστεί αυστηρό χρονοδιάγραμμα για την Κοινότητα, που θα πρέπει να τηρηθεί ώστε να εξασφαλισθεί ότι θα καταστεί συμβαλλόμενο μέρος πριν από την πρώτη διάσκεψη των μερών, η οποία αναμένεται να πραγματοποιηθεί το 2004.

Οι περισσότερες από τις χώρες που προσχωρούν ή είναι υποψήφιες για ένταξη στην Ένωση έχουν ήδη υπογράψει τις διεθνείς συμφωνίες για τους έμμενους οργανικούς ρύπους. Από πρόσφατη έρευνα επιβεβαιώθηκε ότι τα 10 κράτη των οποίων επίκειται η προσχώρηση έχουν την πρόθεση να ανταποκριθούν στις διεθνείς υποχρεώσεις για τους έμμενους οργανικούς ρύπους. Η κατάσταση ως προς την πρακτική εφαρμογή των προτεινόμενων διατάξεων στις χώρες που προσχωρούν ή είναι υποψήφιες για ένταξη αναμένεται ότι ως επί το πλείστον θα είναι παρεμφερή προς την επικρατούσα στα σημερινά κράτη μέλη, αλλά δεδομένου ότι δεν υπάρχουν ακριβή λεπτομερή στοιχεία, δεν κατέστη δυνατό για την Επιτροπή να αναλύσει το θέμα αυτό πλήρως και διεξοδικώς πριν από την έγκριση της πρότασης. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προτίθεται, στα αρχικά στάδια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, να συγκεντρώσει περαιτέρω επιστημονικές πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση στις χώρες αυτές, και σε διαβουλεύσεις με τις χώρες που προσχωρούν ή είναι υποψήφιες για ένταξη, ώστε να διευκρινιστεί κατά πόσον θα υπάρξουν επιπτώσεις στις χώρες αυτές που να υπερβαίνουν τις αντίστοιχες που θα αντιμετωπίσουν τα σημερινά κράτη μέλη. Μετά από την μελέτη αυτή, η Επιτροπή θα ενεργήσει καταλλήλως, εφόσον αυτό κριθεί απαραίτητο, στο πλαίσιο των συνθηκών προσχώρησης, συνεκτιμώντας κατά πόσον θα ήταν σκόπιμο να τροποποιηθεί και η παρούσα πρόταση.

Οι συμφωνίες έμμενων οργανικών ρύπων έχουν πολύ μεγάλη εμβέλεια, με την έννοια ότι τα μέτρα ελέγχου καλύπτουν ολόκληρο τον κύκλο ζωής των ουσιών αυτών, από την παραγωγή μέχρι την οριστική διάθεση. Το παράγωγο κοινοτικό δίκαιο δεν καλύπτει ακόμη πλήρως όλα αυτά τα μέτρα.

Μολονότι οι περισσότεροι από τους καταλογωγραφημένους έμμενους οργανικούς ρύπους δεν παράγονται πλέον ούτε χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα, η νομοθεσία που διέπει τις χημικές ουσίες δεν προβλέπει διατάξεις πρόληψης και εξάλειψης από την αγορά των έμμενων οργανικών ρύπων που παράγονται προγραμματισμένα. Επιπλέον, η κοινοτική νομοθεσία για τα απόβλητα δεν περιλαμβάνει όλα τα μέτρα που προβλέπονται στη Σύμβαση της Στοκχόλμης.

Ταυτόχρονα με την τωρινή πρόταση, η Επιτροπή ετοιμάζει συνολική μεταρρύθμιση της νομοθεσίας που διέπει τις χημικές ουσίες ως συνέχεια της Λευκής Βίβλου «Στρατηγική για μια μελλοντική πολιτική για τα χημικά προϊόντα», η οποία θα επηρεάσει το σύνολο της νομοθεσίας για τις χημικές ουσίες. Η νέα αυτή νομοθεσία θα είναι ο καλύτερος μηχανισμός για την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων ελέγχου της παραγωγής, διάθεσης στην αγορά και χρήσης έμμενων οργανικών ρύπων που παράγονται προγραμματισμένα. Λόγω όμως της κλίμακας και της πολυπλοκότητας της πρότασης για τη νέα νομοθεσία, η τελική έγκριση των νέων κανόνων ενδέχεται να χρειαστεί κάποιο χρόνο. Συνεπώς, και προκειμένου να διευκολυνθεί η έγκαιρη επικύρωση των δύο διεθνών συμφωνιών για τους έμμενους οργανικούς ρύπους, τα μέτρα εφαρμογής που αφορούν την παραγωγή, διάθεση στην αγορά και χρήση των ήδη καταλογωγραφημένων έμμενων οργανικών ρύπων έχουν συμπεριληφθεί στην παρούσα πρόταση ως προσωρινό μέτρο. Μεσοπρόθεσμα προβλέπεται ότι τα μέτρα αυτά θα ενσωματωθούν στη νέα νομοθεσία για τα χημικά προϊόντα. Η πρόταση για τη νέα χημική νομοθεσία θα συμπεριλαμβάνει συνεπώς σειρά μέτρων για την ενσωμάτωση του κανονισμού έμμενων οργανικών ρύπων.

Μερικές διατάξεις ελέγχου των δύο συμφωνιών έμμενων οργανικών ρύπων βρίσκονται μάλλον σε διακηρυκτικό επίπεδο παρά αποτελούν νομικώς δεσμευτικές υποχρεώσεις. Επιπλέον, ενώ για κάποιες από τις διατάξεις η αρμοδιότητα ανήκει αποκλειστικώς στην Κοινότητα, για κάποιες άλλες επιμερίζεται μεταξύ Κοινότητας και κρατών μελών ή εναπόκειται αποκλειστικώς στα κράτη μέλη. Συνεπώς, δεν υπάρχει ανάγκη αντικατάστασης όλων των διατάξεων των συμφωνιών με άλλες διατάξεις σε κοινοτικό επίπεδο. Κατά κανόνα, η Κοινότητα έχει ασκήσει την αρμοδιότητά της σε ό,τι αφορά τα μέτρα ελέγχου, επιπλέον δε και σε άλλα πεδία όπως η έρευνα και παρακολούθηση. Εντούτοις, για να προλαμβάνονται τυχόν στρεβλώσεις της εσωτερικής αγοράς θα πρέπει να συνεχιστεί η πλήρης εναρμόνιση των μέτρων ελέγχου των χημικών προϊόντων προγραμματισμένης παραγωγής, ενώ για την εφαρμογή πρόσθετων μέτρων ελέγχου συμπτωματικών παραπροϊόντων, διατάξεων σχετικών με τη μόλυνση του εδάφους καθώς και ορισμένων γενικών υποχρεώσεων της σύμβασης αρκεί να ακολουθείται η αρχή της επικουρικότητας.

Με τα δεδομένα αυτά, ο πιο ενδεδειγμένος τρόπος για την εφαρμογή των κύριων διατάξεων ελέγχου της σύμβασης και του πρωτοκόλλου UNECE εντός εύλογου χρονικού πλαισίου είναι ενιαία οριζόντια νομική πράξη. Σε επόμενη φάση, οι διατάξεις οι σχετικές με την παραγωγή, διάθεση στην αγορά και χρήση των καταλογογραφημένων έμμενων οργανικών ρύπων και την αποτροπή της παραγωγής και χρήσης ουσιών με ιδιότητες έμμενων οργανικών ρύπων θα ενταχθούν στη νέα νομοθεσία για τα χημικά προϊόντα. Στο μέλλον, καθώς η κοινοτική νομοθεσία και οι διεθνείς συμφωνίες για τους έμμενους οργανικούς ρύπους θα εξελίσσονται, ενδέχεται να χρειαστεί να εισαχθούν και άλλες διατάξεις στην κοινοτική νομοθεσία.

Η πρόταση παίρνει τη μορφή κανονισμού, αφού έτσι η εφαρμογή θα είναι ταχύτερη και αμεσότερη σε ολόκληρη την Κοινότητα, συμπεριλαμβανομένων των νέων χωρών μελών. Εξάλλου, θα αποφευχθούν έτσι νομοθετικά κενά και ανακολουθίες μεταξύ διαφόρων κοινοτικών και εθνικών κειμένων και η πρακτική εφαρμογή θα είναι πιο συνεκτική.

Κατά συνέπεια η νομική βάση είναι το άρθρο 175 παράγραφος 1 της Συνθήκης. Ωστόσο, οι απαγορεύσεις και οι περιορισμοί της παραγωγής, της διάθεσης στην αγορά και της χρήσης έμμενων οργανικών ρύπων σχετίζονται με την λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και, ως εκ τούτου, η νομική βάση τους είναι το άρθρο 95 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

6. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΝΕΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ο προτεινόμενος κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θα είναι το μέσο υλοποίησης των κύριων διατάξεων της Σύμβασης της Στοκχόλμης και του πρωτοκόλλου UNECE για τους συμπτωματικά παραγόμενους έμμενους οργανικούς ρύπους, με απαγόρευση της παραγωγής, χρήσης και διάθεσης στην αγορά των καταλογογραφημένων ουσιών. Ως εγγύηση υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος, ο προτεινόμενος νέος κανονισμός δεν θα αξιοποιήσει τη δυνατότητα που προσφέρεται μέσω των διεθνών συμφωνιών για συνέχιση της παραγωγής, διάθεση στην αγορά και χρήση ορισμένων από τις καταλογογραφημένες ουσίες για περιορισμένους σκοπούς.

Ο προτεινόμενος κανονισμός θα περιέχει επίσης ορισμένες διατάξεις για τα αποθέματα και τα απόβλητα, οι οποίες θα υπερβαίνουν σε κάποιο βαθμό εκείνες της σύμβασης. Καθώς η αναγκαία νομοθεσία για τα καταλογογραφημένα παραπροϊόντα ισχύει ήδη σε μεγάλο βαθμό, προτείνεται να συμπεριληφθούν στον κανονισμό μόνο διατάξεις σχετικές με τους απογραφικούς καταλόγους εκλυόμενων ρύπων, καθώς και σχετικά με την κατάστροψη και εφαρμογή των εθνικών σχεδίων δράσης.

Πέραν των διατάξεων για τα μέτρα ελέγχου, ο κανονισμός θα περιέχει ορισμένες γενικές υποχρεώσεις βασιζόμενες στις διατάξεις της σύμβασης και του πρωτοκόλλου.

Η προσθήκη νέων έμμενων οργανικών ρύπων είναι καθοριστικής σημασίας στοιχείο του προτεινόμενου κανονισμού, και πιθανότατα σύντομα θα υπαχθούν νέες χημικές ουσίες τόσο στη σύμβαση όσο και στο πρωτόκολλο UNECE. Από τη στιγμή που θα ληφθεί απόφαση για την υπαγωγή ουσίας σε μία από τις δύο νομικώς δεσμευτικές διεθνείς πράξεις, ο κανονισμός θα τροποποιείται αναλόγως με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής. Η διαδικασία αυτή θα είναι επαρκής αφού όλα τα κράτη μέλη και το Συμβούλιο θα έχουν ήδη εξετάσει στο πλαίσιο διεθνών διαπραγματεύσεων το ζήτημα της υπαγωγής νέου έμμενου οργανικού ρύπου. Η διαδικασία αυτή επιτρέπει επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να αντιδράσει στις προτάσεις της Επιτροπής και στις αποφάσεις που λαμβάνονται. Η διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής παρέχει τη δυνατότητα στην Κοινότητα να αποφασίσει σχετικά με την υπαγωγή ουσίας στον κανονισμό εντός προθεσμίας ενός έτους.

Για λόγους νομικής σαφήνειας, προτείνεται να καταργηθούν οι παρωχημένοι περιορισμοί ως προς τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση οκτώ φυτοφαρμάκων έμμενων οργανικών ρύπων που προέβλεπε η οδηγία 79/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Επιπλέον προτείνεται να τροποποιηθεί ελαφρά η οδηγία για τη διάθεση PCB (96/59/ΕΚ). Εντούτοις, οι ισχύοντες περιορισμοί για τα PCB παραμένουν ως έχουν.

7. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Άρθρο 1

Το άρθρο σκιαγραφεί το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού δίνοντας έμφαση στον χαρακτήρα των προς λήψη μέτρων ελέγχου. Το άρθρο τονίζει επίσης την υπαγωγή του κανονισμού στις διεθνείς και νομικώς δεσμευτικές πράξεις. Επιπλέον, στην παράγραφο 2 διευκρινίζεται ότι τα μέτρα ελέγχου για την παραγωγή, διάθεση στην αγορά, και χρήση που περιγράφονται στα άρθρα 3 και 4 δεν ισχύουν για τα απόβλητα.

Άρθρο 2

Λίγοι μόνο ορισμοί κρίνονται απαραίτητοι για τους σκοπούς του κανονισμού. Οι ορισμοί αυτοί βασίζονται είτε στη σύμβαση είτε στην ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, εξαιρουμένου του ορισμού για τα "αντικείμενα". Για τους ορισμούς των εννοιών 'ουσία', 'απόβλητα' και 'ανάκτηση', το κείμενο παραπέμπει σε ορισμούς της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας.

Άρθρο 3

Το άρθρο 3 θεσπίζει τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς που διέπουν παραγωγή, διάθεση στην αγορά και τη χρήση προγραμματισμένα παραγόμενων έμμενων οργανικών ρύπων. Η παράγραφος 1 παραπέμπει στο παράρτημα Ι, το οποίο περιέχει τόσο τους δέκα προγραμματισμένα παραγόμενους έμμενους οργανικούς ρύπους τους οποίους ήδη καλύπτει η σύμβαση, όσο και δύο από τις επιπλέον τρεις ουσίες που περιλαμβάνονται στο πρωτόκολλο UNECE. Δεν είναι γνωστές περιπτώσεις παραγωγής ή χρήσεως τέτοιων ουσιών στα σημερινά κράτη μέλη (με εξαίρεση τις χρήσεις ειδών εξοπλισμού PCB), ούτε έχουν ζητηθεί ειδικές εξαιρέσεις εκ μέρους της Κοινότητας ή κρατών μελών δυνάμει της σύμβασης. Σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, οι περισσότερες από τις υποψήφιες χώρες έχουν απαγορεύσει τις εισαγωγές και χρήσεις των καταλογωγραφημένων ουσιών, τις οποίες και δεν παράγουν. Δύο μόνο από τις υποψήφιες για ένταξη χώρες έχουν ζητήσει ωστόσο προσωρινή εξαίρεση για τη χρήση HCB. Σύμφωνα με το στόχο για την εξάλειψη, προτείνεται εντούτοις να απαγορευθεί

πλήρως η παραγωγή και η χρήση των ουσιών αυτών, ακόμη και εάν οι διεθνείς συμφωνίες θα επέτρεπαν την παραγωγή και χρήση ορισμένων εξ αυτών.

Η παράγραφος 2 παραπέμπει στο παράρτημα II, στο οποίο έχουν καταλογογραφηθεί ουσίες που υπόκεινται σε περιορισμούς παραγωγής, διάθεσης στην αγορά και χρήσης. Επί του παρόντος, μόνο το HCH (λινδάνιο) περιλαμβάνεται σ' αυτό το παράρτημα. Η παραγωγή και η χρήση HCH είναι περιορισμένη δυνάμει του πρωτοκόλλου, επιτρέπονται όμως ακόμη αρκετές κύριες χρήσεις του. Στην Κοινότητα, η διάθεση στην αγορά και χρήση λινδανίου ως φυτοπροστατευτικού διεκόπη τον Ιούλιο του 2002, σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 2000/801/EK της Επιτροπής. Εντούτοις, σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες φαίνεται πως σε ορισμένα κράτη μέλη και σε κάποιες ίσως υποψήφιες για ένταξη χώρες συνεχίζονται ή σσονος σημασίας χρήσεις αυτής της ουσίας ως βιοκτόνου και για φαρμακευτικούς σκοπούς. Συνεπώς, δεν θεωρείται ακόμη δυνατή η πλήρης απαγόρευση της παραγωγής, διάθεσης στην αγορά και χρήσης, γι' αυτό και το λινδάνιο περιλαμβάνεται στο παράρτημα II με ειδικό προσδιορισμό των επιτρεπόμενων χρήσεών του, οι οποίες και ανταποκρίνονται στις ισχύουσες διεθνείς υποχρεώσεις.

Στη σύμβαση, ως 'χρήση ουσίας' νοείται όχι μόνο η χρήση μιας ουσίας αυτής καθαυτής αλλά και η χρήση της σε χημικά παρασκευάσματα, καθώς επίσης και ως συστατικό αντικειμένων (π.χ. ως χημικό συντηρητικό ξύλου). Αυτό τονίζεται και στο άρθρο 3 του κανονισμού.

Άρθρο 4

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ορισμένες γενικές εξαιρέσεις από τις διατάξεις που διέπουν την παραγωγή, διάθεση στην αγορά και χρήση. Οι εξαιρέσεις αυτές είναι παρεμφερείς των πολύ περιορισμένων γενικών εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 και στα παραρτήματα Α και Β της σύμβασης. Για λόγους σαφήνειας και συνέπειας, οι ίδιες περιορισμένες εξαιρέσεις θα έχουν εφαρμογή στις τρεις επιπλέον ουσίες που έχουν συμπεριληφθεί στο πρωτόκολλο, αν και το πρωτόκολλο επιτρέπει κατ' αρχήν πολύ ευρύτερες εξαιρέσεις (π.χ. για έκτακτες καταστάσεις που συνδέονται με τη δημόσια υγεία και για κάποιες ελάχιστες εφαρμογές).

Οι γενικές εξαιρέσεις ισχύουν για ποσότητες ουσιών που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε εργαστηριακή κλίμακα για τις ανάγκες της έρευνας ή ως πρότυπα αναφοράς ή προκειμένου για ιχνοποσότητες συμπτωματικών ρύπων που ανευρίσκονται σε προϊόντα και αντικείμενα. Ουσίες χρησιμοποιούμενες ως συστατικά αντικειμένων ή που ήδη χρησιμοποιούνται προτού τεθεί σε ισχύ η εν λόγω απαγόρευση επιτρέπονται, εφόσον η Κοινότητα έχει κοινοποιήσει στη Γραμματεία της Σύμβασης ότι παραμένουν σε χρήση τέτοια είδη. Εντούτοις, η εν λόγω υποχρέωση κοινοποίησης ισχύει μόνο για ουσίες που έχουν συμπεριληφθεί στη σύμβαση, οπότε γίνεται παραπομπή στο μέρος Α του παραρτήματος I και του παραρτήματος II. Καθώς η εξαίρεση αυτή ενδέχεται να καλύπτει όχι μόνο τη χρήση αλλά και τη διάθεση στην αγορά αντικειμένων (π.χ. στην περίπτωση κατά την οποία αντικείμενα έχουν υποστεί μεταποίηση ή έχουν εισαχθεί αλλά δεν έχουν πωληθεί πριν αρχίσει να ισχύει η απαγόρευση), πρέπει να εφαρμόζεται σε ολόκληρη την Κοινότητα και, συνεπώς, η Επιτροπή οφείλει να το κοινοποιεί στη Γραμματεία. Η πρωτοβουλία για την κοινοποίηση πρέπει κανονικά να προέρχεται από το κράτος μέλος που επιθυμεί να εφαρμόσει την εξαίρεση. Να σημειωθεί ότι η διαδικασία αυτή δεν ισχύει για ήδη υπάρχοντα εξοπλισμό που περιέχει PCB, καθώς η σύμβαση και το παράρτημα I του κανονισμού προβλέπουν ειδική εξαίρεση για τέτοια προϊόντα. Ως προς τις άλλες ουσίες που έχουν συμπεριληφθεί στη σύμβαση, δεν έχει γίνει γνωστό να κυκλοφορούν στην αγορά ή να χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα αντικείμενα που έχουν υποστεί επεξεργασία. Εντούτοις, η κατάσταση στις προσχωρούσες ή υποψήφιες για ένταξη χώρες

ενδέχεται να είναι διαφορετική, αλλά με την κοινοποίηση τυχόν τέτοιων αντικειμένων θα ήταν δυνατόν να συνεχιστεί η χρήση τους.

Η σύμβαση επιτρέπει την υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις χρήση DDT και HCB ως ενδιάμεσων ουσιών σε κλειστό σύστημα/σε συγκεκριμένο χώρο. Με την προοπτική της εξάλειψης, οι εξαιρέσεις αυτές που αναφέρονται αποκλειστικά σε συγκεκριμένες χημικές ουσίες δεν ενσωματώνονται στον κανονισμό. Εντούτοις, η έννοια ως τέτοια περιλαμβάνεται στην παράγραφο 3 για να εφαρμοστεί ενδεχομένως σε μελλοντικές ουσίες. Σε ό,τι αφορά τις ουσίες που είναι καταλογισμένες στη σύμβαση και, συνεπώς, στο μέρος Α του παραρτήματος Ι ή του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού, η ενδιάμεση χρήση πρέπει να κοινοποιείται στη Γραμματεία. Καθώς, εξ ορισμού δεν επιτρέπεται η διάθεση στην αγορά, η υποχρέωση κοινοποίησης επαφίεται στα κράτη μέλη. Εντούτοις, η Επιτροπή και άλλα κράτη μέλη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τέτοιες κοινοποιήσεις.

Άρθρο 5

Το άρθρο 5, στο πνεύμα των διατάξεων του άρθρου 6 της σύμβασης, περιέχει διατάξεις περί εντοπισμού αποθεμάτων έμμενων οργανικών ρύπων προγραμματισμένης παραγωγής, καθώς και διατάξεις περί διαχείρισης αυτών κατά τρόπο περιβαλλοντικώς ορθό. Εντούτοις, οι διατάξεις του κανονισμού είναι πιο εξειδικευμένες από τις διατάξεις της σύμβασης. Αυτό κρίνεται αναγκαίο, επειδή παρωχημένα ή υπό πλημμελή διαχείριση αποθέματα έμμενων οργανικών ρύπων έχουν προκαλέσει σοβαρούς κινδύνους στην υγεία του ανθρώπου και στο περιβάλλον.

Η παράγραφος 1 ορίζει ότι τυχόν εναπομένοντα αποθέματα που συνίσταται ή περιέχουν έμμενους οργανικούς ρύπους για τους οποίους ισχύει πλήρης απαγόρευση πρέπει να αντιμετωπίζονται ως απόβλητα. Για τα απόβλητα αυτά ισχύει η κοινοτική νομοθεσία περί αποβλήτων και το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού. Λαμβάνεται ως δεδομένο ότι δεν υπάρχουν στα κράτη μέλη αποθέματα των χημικών ουσιών που σήμερα περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι. Η κατάσταση όμως είναι διαφορετική σε ορισμένες προσχωρούσες ή υποψήφιες για ένταξη χώρες, όπου υπάρχουν μεγάλες ποσότητες παρωχημένων φυτοφαρμάκων. Για να θεσπιστεί καθεστώς για τα αποθέματα στα δέκα κράτη που προσχωρούν, η Επιτροπή πρόσφατα εκπόνησε μελέτη²⁴ με αντικείμενο το θέμα αυτό. Από τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής προκύπτει ότι υφίστανται μεγάλα αποθέματα παρωχημένων φυτοφαρμάκων στην Πολωνία και τις Βαλτικές χώρες και ότι τα αποθέματα αυτά ενδεχομένως περιέχουν έως και 27.000 τόνους φυτοφαρμάκων έμμενων οργανικών ρύπων. Για να διατεθούν ασφαλώς αυτά τα αποθέματα, ενδεχομένως να χρειασθεί η παροχή οικονομικής και τεχνικής αρωγής από την ΕΕ μέσω των υφιστάμενων χρηματοδοτικών μέσων, για παράδειγμα προς ενίσχυση της ικανότητας κατάρτισης προγραμμάτων διαχείρισης αποβλήτων ή για την κατασκευή εγκαταστάσεων ασφαλούς διάθεσης.

Η παράγραφος 2 περιέχει διατάξεις που ισχύουν για αποθέματα ουσιών έμμενων οργανικών ρύπων οι οποίοι υπόκεινται μόνο σε περιορισμούς ή σε ουσίες των οποίων προς το παρόν επιτρέπονται οι εξαγωγές. Οι κάτοχοι αποθεμάτων πλέον των 100 kg οφείλουν να κοινοποιούν στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους το είδος και τις ποσότητες των αποθεμάτων μέσα σε 12 μήνες από τη στιγμή που θα τεθεί σε ισχύ ο αντίστοιχος περιορισμός, και εν συνεχεία κάθε έτος μέχρις ότου λήξει η καθορισμένη για τον περιορισμό προθεσμία. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να παρακολουθούν κατά πόσον η

²⁴ "Η κατάσταση των παρωχημένων φυτοφαρμάκων στις υποψήφιες χώρες". Τελική έκθεση, Σεπτέμβριος 2002, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος.

αποθήκευση, οι χειρισμοί και η διαχείριση των αποθεμάτων γίνονται κατά τρόπον ενδεδειγμένο.

Επιπλέον, το άρθρο 12 του κανονισμού ζητάει από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν ανά τριετία στην Επιτροπή συνοπτική έκθεση για τυχόν αποθέματα που περιήλθαν σε γνώση τους. Η Επιτροπή θα είναι έτσι σε θέση να παρακολουθεί και να αξιολογεί κατά πόσον υπάρχει ανάγκη λήψεως πρόσθετων κοινοτικών μέτρων, ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση των στόχων του κανονισμού.

Άρθρο 6

Για να καλυφθούν όλες οι κύριες διατάξεις ελέγχου και οι καταλογογραφημένες ουσίες της σύμβασης και του πρωτοκόλλου, έχουν συμπεριληφθεί στον κανονισμό ορισμένες γενικές διατάξεις που αφορούν τη μείωση της έκλυσης έμμενων οργανικών ρύπων. Το άρθρο 8 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εκπονούν και να διατηρούν απογραφικούς καταλόγους εκλύμενων διοξινών, φουρανίων και άλλων έμμενων οργανικών ρύπων υπό μορφή παραπροϊόντων, που καταλογογραφούνται στις δύο διεθνείς συμφωνίες και προσδιορίζονται λεπτομερώς στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού. Επιπλέον, τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να εκπονήσουν εθνικά σχέδια δράσης με σκοπό τον εντοπισμό, τον χαρακτηρισμό και τη μείωση των εκλύσεων αυτών των ουσιών όπως προβλέπει η Σύμβαση. Τόσο οι απογραφικοί κατάλογοι όσο και τα εθνικά σχέδια δράσης θεωρούνται ουσιαστικοί μηχανισμοί για τη συνεχή και οικονομικά συμφέρουσα μείωση των έμμενων οργανικών ρύπων που εκλύονται υπό μορφή παραπροϊόντων.

Άρθρο 7

Η κοινοτική νομοθεσία για τα απόβλητα εφαρμόζεται σήμερα σε όλα τα απόβλητα που περιέχουν έμμενους οργανικούς ρύπους. Εντούτοις, καθώς το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο (δ) της σύμβασης θεσπίζει ορισμένες λεπτομερείς διατάξεις που δεν καλύπτονται ακόμη από την κοινοτική νομοθεσία, έχει περιληφθεί στον κανονισμό άρθρο γι'αυτές τις ειδικές διατάξεις διαχείρισης αποβλήτων.

Το άρθρο 7 θεσπίζει τους γενικούς κανόνες για τα απόβλητα που περιέχουν ουσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στη σύμβαση ή στο πρωτόκολλο. Εντούτοις, οι πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH) δεν περιλαμβάνονται στη σύμβαση. Επειδή θα ήταν πολύ δύσκολο να εφαρμοστούν οι ειδικοί αυτοί κανόνες σε απόβλητα που περιέχουν PAH, η συγκεκριμένη ομάδα ουσιών έχει αποκλειστεί από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου. Για λόγους νομικής σαφήνειας, υπάρχει χωριστό παράρτημα IV με αντικείμενο τις διατάξεις που διέπουν τα απόβλητα.

Κατά γενικό κανόνα, η διάθεση αποβλήτων που περιέχουν οποιονδήποτε από τους καταλογογραφημένους έμμενους οργανικούς ρύπους πρέπει να γίνεται χωρίς καθυστέρηση και κατά τρόπο ώστε το περιεχόμενό τους σε έμμενους οργανικούς ρύπους να καταστρέφεται ή να μετατρέπεται κατά τρόπο μη αναστρέψιμο. Η σύμβαση αναγνωρίζει εντούτοις ότι δεν είναι πάντοτε σκόπιμο ή εφικτό να εξαλείφονται εντελώς οι περιεχόμενοι έμμενοι οργανικοί ρύποι. Κατά συνέπεια, η παράγραφος 2 ορίζει ότι η διάθεση των αποβλήτων είναι δυνατόν να γίνεται και κατ'άλλον τρόπο σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ όταν η περιεκτικότητα των αποβλήτων σε καταλογογραφημένους έμμενους οργανικούς ρύπους υπολείπεται των οριακών τιμών συγκέντρωσης που προβλέπονται στο παράρτημα IV του κανονισμού. Στο ισχύον παράρτημα IV δεν προβλέπονται οριακές τιμές, θέμα που μελετάται όμως επί του παρόντος και θα εισαχθούν αργότερα με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής.

Η σύμβαση επιτρέπει επίσης εξαίρεση από τη βασική υποχρέωση σε περιπτώσεις στις οποίες η καταστροφή δεν είναι η περιβαλλοντικώς σκοπιμότερη λύση. Η εξαίρεση αυτή δεν προτείνεται να ενσωματωθεί στην κοινοτική νομοθεσία διότι η καταστροφή έμμονων οργανικών ρύπων θεωρείται ως ο μόνος περιβαλλοντικός βιώσιμος τρόπος χειρισμού αποβλήτων που περιέχουν έμμοτους οργανικούς ρύπους σε υψηλή συγκέντρωση. Με βάση αυτήν την άποψη, περιπίπτει σε αχρησία η διάταξη της οδηγίας 96/59/EK για τα πολυχλωροδιφαινύλια και πολυχλωροτριφαινύλια (PCB/PCT) βάσει της οποίας επιτρέπεται η νόμιμη υπόγεια αποθήκευση σε αλατωρυχεία ως μέθοδος διάθεσης ανεξαρτήτως περιεκτικότητας σε έμμοτους οργανικούς ρύπους. Προς αποτροπή αυτής της δυνατότητας διάθεσης και για λόγους νομικής σαφήνειας, προτείνεται να τροποποιηθεί η οδηγία 96/59/EK σύμφωνα με το άρθρο 18.

Σύμφωνα με τη σύμβαση, οι παράγραφοι 3 και 4 ορίζουν ότι επαναχρησιμοποίηση ή ανάκτηση αποβλήτων που περιέχουν έμμοτους οργανικούς ρύπους δεν επιτρέπεται εκτός εάν οι περιεχόμενοι έμμοτοι οργανικοί ρύποι είναι δυνατόν να καταστραφούν στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάκτησης ή να απομονωθούν από τα απόβλητα για να ακολουθήσει διάθεσή τους κατά τρόπο περιβαλλοντικώς ασφαλή. Για απόβλητα όμως που περιέχουν PCB ισχύει ήδη πλήρης απαγόρευση ανάκτησης δυνάμει της οδηγίας 96/59/EK. Η αυστηρότερη αυτή διάταξη εννοείται ότι έχει προτεραιότητα, για αυτό και στην παράγραφο 4 υπάρχει ειδική αναφορά στην εν λόγω οδηγία.

Άρθρο 8

Το άρθρο αυτό ορίζει την υποχρέωση εκπόνησης σχεδίου εφαρμογής, όπως απαιτείται στο άρθρο 7 της σύμβασης. Ως συμβαλλόμενο μέρος της σύμβασης, και η Κοινότητα οφείλει να εκπονήσει σχέδιο εφαρμογής. Εντούτοις, επειδή η αρμοδιότητα επί θεμάτων που άπτονται της σύμβασης επιμερίζεται ανάμεσα στην Κοινότητα και τα κράτη μέλη, αυτός ο επιμερισμός καθηκόντων πρέπει να αντανακλάται και στα σχέδια εφαρμογής.

Τα σχέδια πρέπει εν συνεχεία να εκτελούνται και κατά περίπτωση να επικαιροποιούνται και να ανανεώνονται. Προς διευκόλυνση της συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών στο εσωτερικό της Κοινότητας, τα σχέδια εφαρμογής πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

Το άρθρο 9 θεσπίζει υποχρέωση της Επιτροπής και των κρατών μελών να εκπονούν προγράμματα και μηχανισμούς παρακολούθησης της παρουσίας τριών από τις καταλογισμένες ουσίες στο περιβάλλον, και συγκεκριμένα διοξινών, φουρανίων και PCB. Η υποχρέωση αυτή υπερβαίνει τις διατάξεις των διεθνών συμφωνιών, βασίζεται όμως στην ανακοίνωση της Επιτροπής Στρατηγική για τις διοξίνες, τα φουράνια και τα PCB. Λαμβάνοντας υπόψη την έλλειψη δεδομένων σχετικά με τα επίπεδα διοξινών, φουρανίων και PCB στο περιβάλλον και τις αντίστοιχες τάσεις των επιπέδων αυτών, καθώς και την αναγκαιότητα να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων ελέγχου, θεωρείται αναγκαία ειδική διάταξη για την παρακολούθηση. Εντούτοις, χρειάζεται να υπάρχουν εργαλεία μέτρησης και παρακολούθησης τα οποία να επιτρέπουν τις κατάλληλες συνθήκες για τέτοιες δραστηριότητες. Ανάλογα εργαλεία αναμένεται να έχουμε πλήρως στη διάθεσή μας σε 10 έως 15 χρόνια.

Δεν κρίνεται αναγκαίο να προβλεφθούν ανάλογες υποχρεώσεις ως προς άλλους έμμοτους οργανικούς ρύπους, η γενική όμως ενθάρρυνση για παρακολούθηση που προβλέπει η σύμβαση θεωρείται επαρκής για την ώρα.

Άρθρο 10

Οι διατάξεις περί ανταλλαγής πληροφοριών του άρθρου 9 της σύμβασης έχουν ενσωματωθεί στο άρθρο 10 του κανονισμού, πράγμα που θεωρείται απαραίτητο αφού η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ χωρών, η ευαισθητοποίηση του κοινού και η πρόσβαση στις πληροφορίες διαδραματίζουν ζωτικής σημασίας ρόλο για την εξάλειψη της ρύπανσης που προκαλούν οι έμμονοι οργανικοί ρύποι. Όπως και η σύμβαση, το άρθρο 10 προβλέπει διατάξεις για τις εμπιστευτικές πληροφορίες.

Άρθρο 11

Το άρθρο αυτό βασίζεται στο άρθρο 12 της σύμβασης και ορίζει τις γενικές υποχρεώσεις της Επιτροπής και των κρατών μελών σε ό,τι αφορά την παροχή τεχνικής αρωγής στις αναπτυσσόμενες χώρες και τις χώρες των οποίων η οικονομία βρίσκεται σε μεταβατικό στάδιο. Η τεχνική αρωγή θα πρέπει να διαμορφωθεί κατά τρόπο που να ενισχύει το δυναμικό των ως άνω χωρών και να διευκολύνει την εξεύρεση λύσεων για θέματα όπως η συνεχιζόμενη χρήση DDT σε ορισμένες από τις αναπτυσσόμενες χώρες. Η σύμβαση εξακολουθεί να επιτρέπει την παραγωγή και την χρήση DDT για τον έλεγχο φορέων ασθενειών σε χώρες στις οποίες δεν διατίθενται ασφαλείς, αποτελεσματικές και οικονομικά προσιτές εναλλακτικές λύσεις. Για να εξαλειφθεί σταδιακά η χρήση του DDT και σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής (COM(2003) 93 τελικό)²⁵, επιβάλλεται να προωθηθούν οι έρευνα, η ανάπτυξη και η καθιέρωση εναλλακτικών λύσεων ως προς το DDT.

Στο πλαίσιο της τεχνικής αρωγής, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να εξετάσουν το ενδεχόμενο να παράσχουν ενίσχυση σε μη κυβερνητικούς οργανισμούς, ο ρόλος των οποίων ενδέχεται να αποδειχθεί ιδιαίτερα σημαντικός.

Άρθρο 12

Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 πραγματεύεται τα σχετικά με την υποβολή εκθέσεων στο εσωτερικό της Κοινότητας. Βάσει των πληροφοριών που της παρέχουν τα κράτη μέλη, αλλά και με δική της παρακολούθηση, η Επιτροπή μπορεί να αξιολογεί τη συνολική λειτουργία του κανονισμού.

Η παράγραφος 2 προβλέπει την υποχρέωση υποβολής ειδικής έκθεσης για την παραγωγή και τη διάθεση στην αγορά ουσιών του παραρτήματος I ή του παραρτήματος II, σύμφωνα με το άρθρο 15 της σύμβασης. Δεδομένου ότι ζητήματα που άπτονται της εσωτερικής αγοράς εμπίπτουν στις κοινοτικές αρμοδιότητες, η Επιτροπή θα καταρτίζει κοινή έκθεση με βάση τις πληροφορίες που θα της παρέχουν τα κράτη μέλη και θα την κοινοποιεί στην Γραμματεία. Αυτό προβλέπεται στην παράγραφο 4.

Η παράγραφος 3 προβλέπει την υποχρέωση υποβολής δύο ειδικών εκθέσεων εκ μέρους των κρατών μελών. Κάθε τρία χρόνια τα κράτη μέλη θα υποβάλλουν συνοπτική έκθεση σχετικά με τα αποθέματα και τους απογραφικούς καταλόγους εκλύσεων έμμονων οργανικών ρύπων. Η Επιτροπή θα είναι έτσι σε θέση να αξιολογεί τη λειτουργία των μέτρων ελέγχου σε κοινοτικό επίπεδο και, εάν κριθεί αναγκαίο, να προτείνει κατάλληλες τροποποιήσεις.

²⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. "Ενημέρωση του κοινοτικού προγράμματος δράσης, ταχεία δράση για το ίο HIV/AIDS, την ελονοσία και τη φυματίωση στο πλαίσιο της μείωσης της φτώχειας - εκκρεμή ζητήματα πολιτικής και μελλοντικές προκλήσεις". 26.2.2003.

Εκτός από τις ειδικές αυτές εκθέσεις, δεν προβλέπονται στον κανονισμό διατάξεις για υποβολή γενικών εκθέσεων όπως προβλέπουν η σύμβαση και το πρωτόκολλο, και το ζήτημα επαφίεται στα κράτη μέλη.

Άρθρο 13

Το άρθρο αυτό είναι μια τυποποιημένη διάταξη που αφορά τις κυρώσεις σε περιπτώσεις παραβιάσεων.

Άρθρο 14

Το άρθρο αυτό, μαζί με το άρθρο 16, προβλέπουν τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για τροποποίηση και ενημέρωση των παραρτημάτων του κανονισμού. Όταν ληφθεί σε διεθνές επίπεδο απόφαση σχετικά με την υπαγωγή ουσίας στη σύμβαση ή στο πρωτόκολλο UNECE, η Επιτροπή θα εκπονεί πρόταση τροποποίησης των σχετικών παραρτημάτων. Η απόφαση θα λαμβάνεται με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής. Σύμφωνα με το άρθρο 22 της σύμβασης, οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων Α, Β ή Γ τίθενται σε ισχύ ένα χρόνο μετά την ημερομηνία ανακοίνωσης επί της τροποποιητικής απόφασης, εκτός εάν το συμβαλλόμενο μέρος δηλώσει ότι δεν είναι σε θέση να αποδεχτεί την τροπολογία ή εκτός εάν υποβάλει ειδική δήλωση μαζί με την πράξη κύρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4 της σύμβασης.

Οι λεπτομερείς όροι και τυχόν εξαιρέσεις για απαγορεύσεις και περιορισμούς ουσιών που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα θα πρέπει να επανεξετάζονται από την Επιτροπή σε τακτά διαστήματα. Συγκεκριμένα η Επιτροπή πριν τις 31 Δεκεμβρίου 2007 αναθεωρεί την αναφορά εξαχλωροκυκλοεξάνιο HCH, περιλαμβανομένου του Λινδανίου, στο μέρος Β του παραρτήματος II, υπό το πρίσμα των αποτελεσμάτων εξετάσεων επικινδυνότητας και των εξελίξεων στη γνώση και τις τεχνικές στον τομέα των υποκατάστατων HCH. Ενδεδειγμένες τροποποιήσεις πρέπει να γίνονται βάσει των εξελίξεων που σημειώνονται στην Κοινότητα και δυνάμει της σύμβασης και του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 15

Η σύμβαση ή το πρωτόκολλο δεν απαιτούν από τα συμβαλλόμενα μέρη να ορίσουν αρμόδιες αρχές. Εντούτοις, καθώς ο κανονισμός προβλέπει ικανό αριθμό καθηκόντων για τα κράτη μέλη, κρίνεται σκόπιμος ο διορισμός αρμόδιων εθνικών αρχών για να αναλάβουν τη διεκπεραίωση των διοικητικών καθηκόντων που απαιτεί ο κανονισμός.

Άρθρο 16

Το άρθρο αυτό περιγράφει σε γενικές γραμμές τις διαδικασίες των επιτροπών. Καμία νέα επιτροπή δεν προτείνεται να συγκροτηθεί, αλλά την Επιτροπή θα επικουρεί η επιτροπή που έχει ιδρυθεί με βάση την οδηγία 67/548/ΕΟΚ.

Άρθρα 17 και 18

Τα άρθρα αυτά καταργούν ορισμένες ισχύουσες διατάξεις. Οι περιορισμοί οι οποίοι είχαν εγκριθεί δυνάμει της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ για οκτώ φυτοφάρμακα που περιέχουν έμμοιους οργανικούς ρύπους περιπίπτουν σε αχρησία, και η ορθή νομοθετική πρακτική απαιτεί να καταργηθούν. Επιπλέον, προτείνεται να τροποποιηθεί σύμφωνα με τους κανόνες της σύμβασης και του προτεινόμενου κανονισμού η διάταξη της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση PCB/PCT, βάσει της οποίας επιτρέπεται η μόνιμη

αποθήκευση αποβλήτων που περιέχουν PCB. Να σημειωθεί ότι παραμένουν σε ισχύ οι άλλοι ειδικοί περιορισμοί της εν λόγω οδηγίας οι οποίοι αφορούν αποκλειστικά τα PCB.

Άρθρο 19

Το τυποποιημένο αυτό άρθρο αναφέρεται στην έναρξη ισχύος και στην εφαρμογή του προτεινόμενου νέου κανονισμού. Καθώς ο κανονισμός εφαρμόζει διατάξεις δύο αυτοδύναμων διεθνών συμφωνιών, δεν είναι σκόπιμο να συνδεθεί η ημερομηνία εφαρμογής με την έναρξη ισχύος των εν λόγω συμφωνιών, αλλά να καθοριστεί συγκεκριμένη ημερομηνία.

Παραρτήματα

Τα παραρτήματα περιέχουν τους πίνακες με τους έμμοιους οργανικούς ρύπους για τους οποίους ισχύουν οι διάφορες διατάξεις των δύο διεθνών συμφωνιών και, κατά συνέπεια, του παρόντος κανονισμού. Νέες ουσίες θα προστίθενται σε ένα ή περισσότερα παραρτήματα από τη στιγμή κατά την οποία στο πλαίσιο μιας εκ των δύο διεθνών συμφωνιών θα υπάρξει η σχετική έγκριση. Επιπλέον, τα παραρτήματα είναι δυνατόν να τροποποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 14. Λόγω των διαφορών που υπάρχουν μεταξύ των καταλόγων των έμμοιων οργανικών ρύπων και των διατάξεων των δύο συμφωνιών, χρειάζονται αρκετά παραρτήματα στον κανονισμό για να προσδιοριστεί με σαφήνεια το πεδίο εφαρμογής κάθε μέτρου ελέγχου.

Το παράρτημα I περιλαμβάνει 10 ουσίες προγραμματισμένης παραγωγής μεταξύ αυτών που περιλαμβάνονται και στη σύμβαση και στο πρωτόκολλο (Μέρος Α), καθώς και 2 επιπλέον ουσίες οι οποίες περιλαμβάνονται μόνο στο πρωτόκολλο. Για τις ουσίες αυτές ισχύει πλήρης απαγόρευση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1. Μόνο για μία ουσία προβλέπεται ειδική εξαίρεση στο εν λόγω παράρτημα, η οποία αφορά εξοπλισμό που περιέχει PCB. Εντούτοις, για ουσίες που θα προστεθούν αργότερα είναι δυνατόν να επιτραπούν κάποιες χρήσεις (π.χ. ως ενδιάμεσων ουσιών) στο πλαίσιο πάντοτε των διεθνών συμφωνιών.

Το παράρτημα II περιλαμβάνει τις ουσίες για τις οποίες ισχύουν περιορισμοί για την παραγωγή, διάθεση στην αγορά και χρήση κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 3 παράγραφος 2. Το παράρτημα αυτό, όπως και το παράρτημα I, υποδιαιρείται σε δύο μέρη ανάλογα με το καθεστώς των ουσιών στο πλαίσιο των δύο διεθνών συμφωνιών. Σήμερα το μέρος Β περιλαμβάνει μόνο μία ουσία, και συγκεκριμένα το HCH (λινδάνιο), για το οποίο προς το παρόν επιτρέπονται ακόμη μερικές περιορισμένες χρήσεις. Για δύο από τις χρήσεις αυτές υπάρχει χρονικός περιορισμός, ενώ άλλες είναι χρονικά απεριόριστες. Ωστόσο, η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει τις εναπομένουσες χρήσεις ως το τέλος του 2007 και προς τούτο περιλαμβάνεται στο άρθρο 14, παράγραφος 2 ειδικός όρος.

Το παράρτημα III περιλαμβάνει συμπτωματικά παραγόμενες ουσίες για τις οποίες πρέπει να καταρτίζονται απογραφικοί κατάλογοι και να λαμβάνονται μέτρα μείωσης κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 6.

Το παράρτημα IV περιλαμβάνει τις ουσίες για τις οποίες ισχύουν ειδικές διατάξεις διαχείρισης αποβλήτων που προβλέπονται στο άρθρο 7. Επιπλέον, το παράρτημα αυτό περιέχει και τις οριακές τιμές συγκεντρώσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου. Δεδομένου ότι οι οριακές αυτές τιμές μελετώνται επί του παρόντος στο πλαίσιο των συμβάσεων της Βασιλείας και της Στοκχόλμης και ότι η Επιτροπή δρομολογεί δικές της μελέτες επί του θέματος, οριακές τιμές δεν έχουν περιληφθεί ακόμη στο παράρτημα IV.

8. ΚΟΣΤΟΣ

Η οικονομική επίπτωση της παρούσας πρότασης κρίνεται αμελητέα στα σημερινά κράτη μέλη. Σε ορισμένες από τις προσχωρούσες και υποψήφιες για ένταξη χώρες υφίστανται σοβαρές ποσότητες αποθεμάτων παρωχημένων έμμενων οργανικών ρύπων με αποτέλεσμα η ασφαλής διάθεσή τους να έχει ενδεχομένως σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις. Ωστόσο διατίθεται τεχνική και οικονομική αρωγή εκ μέρους της ΕΕ μέσω των υφιστάμενων χρηματοδοτικών μέσων, για παράδειγμα προς ενίσχυση της ικανότητας κατάρτισης προγραμμάτων διαχείρισης αποβλήτων ή για την κατασκευή εγκαταστάσεων ασφαλούς διάθεσης αποβλήτων.

Σε γενικές γραμμές, ο κανονισμός δεν πρέπει να δημιουργήσει πρόσθετο κόστος επιπλέον εκείνου που ήδη προκύπτει με βάση την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία. Δεν θα χρειαστούν στην Επιτροπή επιπλέον πόροι εκτός των ήδη προβλεπόμενων για τους έμμενους οργανικούς ρύπους. Βεβαίως, λόγω των υποχρεώσεων για κοινοποίηση και υποβολή εκθέσεων, τα κράτη μέλη θα έχουν ελαφρώς αυξημένο διοικητικό φόρτο.

Το κόστος αυτό πρέπει να σταθμιστεί έναντι του αντίστοιχου οφέλους. Οι διατάξεις συμβάλλουν στην εξάλειψη των πλέον επιβλαβών ουσιών που προκαλούν ανησυχίες σε παγκόσμιο επίπεδο. Επιπλέον, ο κανονισμός θα συμβάλλει στη μεταφορά στη νομοθεσία των διεθνών υποχρεώσεων που έχουν ήδη αναλάβει η Κοινότητα, τα κράτη μέλη και οι περισσότερες από τις προσχωρούσες και τις υποψήφιες για ένταξη χώρες.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τους έμμενους οργανικούς ρύπους και την τροποποίηση της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ και της οδηγίας 96/59/ΕΚ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95, παράγραφος 1 και το άρθρο 175, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής²⁶,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²⁷,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²⁸,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης²⁹,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Ο παρών κανονισμός αφορά κυρίως την περιβαλλοντική προστασία και, ως εκ τούτου, νομική βάση είναι το άρθρο 175, παράγραφος 1 της Συνθήκης. Ωστόσο, στο μέτρο που οι απαγορεύσεις και οι περιορισμοί όσον αφορά την παραγωγή, τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση των έμμενων οργανικών ρύπων σχετίζονται με τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ο κανονισμός βασίζεται επίσης στο άρθρο 95, παράγραφος 1 της Συνθήκης.
- (2) Η Κοινότητα ανησυχεί σοβαρά για τη διαρκή έκλυση έμμενων οργανικών ρύπων στο περιβάλλον. Οι χημικές αυτές ουσίες δεν γνωρίζουν σύνορα και διατηρούνται επί μακρόν στο περιβάλλον μεταφερόμενες σε μεγάλες αποστάσεις μακριά από τις πηγές τους, βιοσυσσωρεύονται μέσω της τροφικής αλυσίδας και αποτελούν δυνητικό κίνδυνο πρόκλησης δυσμενών επιπτώσεων στο περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου. Απαιτείται επομένως η λήψη περαιτέρω αποτελεσματικών μέτρων σε διεθνές επίπεδο ώστε να προστατευθούν η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον από τέτοιους ρύπους.

²⁶ ΕΕ C , , σ. .

²⁷ ΕΕ C , , σ. .

²⁸ ΕΕ C , , σ. .

²⁹ ΕΕ C , , σ. .

- (3) Στο πλαίσιο των ευθυνών της για την προστασία του περιβάλλοντος, η Κοινότητα υπέγραψε στις 24 Ιουνίου 1998 το σχετικό με τους έμμονους οργανικούς ρύπους πρωτόκολλο της σύμβασης του 1979 για τη διασυννοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλες αποστάσεις, στο εξής "πρωτόκολλο", και στις 22 Μαΐου 2001 τη σύμβαση της Στοκχόλμης για τους έμμονους οργανικούς ρύπους, στο εξής "σύμβαση".
- (4) Για να διασφαλιστεί η συνεπής και αποτελεσματική εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχει η Κοινότητα δυνάμει του πρωτοκόλλου και της σύμβασης είναι αναγκαίο να καθοριστεί κοινό νομικό πλαίσιο υπό το οποίο να λαμβάνονται μέτρα που θα αποσκοπούν συγκεκριμένα στην εξάλειψη της παραγωγής, της διάθεσης στην αγορά και της χρήσης των εκπροθέσεως παραγόμενων έμμονων οργανικών ρύπων.
- (5) Επιπλέον, έχοντας υπόψη την αρχή της προφύλαξης και δεδομένου ότι ο τελικός στόχος είναι η εξάλειψη της έκλυσης έμμονων οργανικών ρύπων στο περιβάλλον, είναι σκόπιμο σε ορισμένες περιπτώσεις να προβλέπονται μέτρα ελέγχου αυστηρότερα από εκείνα που προβλέπονται στο πρωτόκολλο και τη σύμβαση.
- (6) Το πλέον ενδεδειγμένο μέσο για την εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων ελέγχου της παραγωγής, της διάθεσης στην αγορά και της χρήσης των καταλογωγραφημένων ουσιών είναι η νομοθεσία που προβλέπεται για την υλοποίηση της Λευκής Βίβλου της Επιτροπής "Στρατηγική για μια μελλοντική πολιτική για τα χημικά προϊόντα"³⁰. Ωστόσο, δεδομένου ότι πρόκειται για ευρείας κλίμακας και πολύπλοκη νομοθεσία αναμένεται ότι θα χρειαστεί ορισμένο χρονικό διάστημα για να θεσπιστεί και, επειδή είναι σημαντικό να κυρωθεί η σύμβαση και το πρωτόκολλο το συντομότερο δυνατό, τα μέτρα αυτά θα πρέπει να εφαρμοστούν προσωρινά με τον παρόντα κανονισμό.
- (7) Στην Κοινότητα, η διάθεση στην αγορά και η χρήση των περισσότερων έμμονων οργανικών ρύπων που καταλογωγραφούνται στο πρωτόκολλο ή τη σύμβαση έχουν ήδη καταργηθεί σταδιακά ως αποτέλεσμα των απαγορεύσεων που ορίζονται στην οδηγία 79/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1978 περί απαγορεύσεως της θέσεως σε κυκλοφορία και της χρησιμοποιήσεως φυτοφαρμακευτικών προϊόντων που περιέχουν ορισμένες δραστικές ουσίες³¹ και στην οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1976 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων³². Ωστόσο, για να ανταποκριθεί η Κοινότητα στις υποχρεώσεις που υπέχει σύμφωνα με το πρωτόκολλο και τη σύμβαση και για να ελαχιστοποιηθούν οι εκλύσεις έμμονων οργανικών ρύπων είναι απαραίτητο και σκόπιμο να απαγορευθεί επίσης η παραγωγή αυτών των ουσιών και να περιοριστούν οι εξαιρέσεις στο ελάχιστο.
- (8) Η παραγωγή και η χρήση εξαχλωροκυκλοεξανίου (HCH), συμπεριλαμβανομένου του λινδανίου, υπόκειται σε περιορισμούς σύμφωνα με το πρωτόκολλο αλλά δεν απαγορεύεται εξ ολοκλήρου. Επειδή εξακολουθεί η χρήση της ουσίας αυτής σε ορισμένα κράτη μέλη δεν είναι ακόμη σκόπιμο να απαγορευθούν όλες οι χρήσεις. Ωστόσο, δεδομένων των επιβλαβών ιδιοτήτων του HCH και των πιθανών κινδύνων

³⁰ COM(2001) 88 τελικό.

³¹ ΕΕ L 33, 8.2.1979, σ. 36. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, Φινλανδίας και Σουηδίας.

³² ΕΕ L 262, 27.9.1976, σ. 201. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/11/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 42, 15.2.2003, σ. 45).

που ενέχει η έκλυσή του στο περιβάλλον, η παραγωγή και οι χρήσεις του πρέπει να περιοριστούν στο ελάχιστο και τελικώς να καταργηθεί.

- (9) Παρωχημένα ή υπό πλημμελή διαχείριση αποθέματα έμμονων οργανικών ρύπων είναι δυνατό να θέσουν σοβαρά σε κίνδυνο το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία για παράδειγμα με τη μόλυνση του εδάφους και των υπογείων υδάτων. Είναι κατά συνέπεια ενδεδειγμένο να θεσπιστούν διατάξεις οι οποίες να είναι αυστηρότερες από τις οριζόμενες στη σύμβαση. Αποθέματα απαγορευμένων ουσιών πρέπει να αντιμετωπίζονται ως απόβλητα, ενώ αποθέματα ουσιών των οποίων η παραγωγή ή η χρήση εξακολουθεί να επιτρέπεται πρέπει να κοινοποιούνται στις αρχές και να εποπτεύονται δεόντως.
- (10) Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη στρατηγική της Κοινότητας για τις διοξίνες, τα φουράνια και τα πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB)³³, με το πρωτόκολλο και τη σύμβαση, οι εκλύσεις έμμονων οργανικών ρύπων που είναι ακούσια παραπροϊόντα βιομηχανικών διεργασιών πρέπει να εντοπίζονται και να περιορίζονται με σκοπό την τελική εξάλειψή τους. Πρέπει να καταστρωθούν και να εφαρμοστούν κατάλληλα εθνικά σχέδια δράσης, που να καλύπτουν όλες τις πηγές και τα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προβλέπονται υπό την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, ώστε να περιοριστούν οι εκλύσεις κατά τρόπο συνεχή και οικονομικώς αποδοτικό.
- (11) Στο πνεύμα της εν λόγω ανακοίνωσης, απαιτείται η θέσπιση των απαραίτητων προγραμμάτων και μηχανισμών που θα παρέχουν επαρκή δεδομένα παρακολούθησης της παρουσίας διοξινών, φουρανίων και PCB στο περιβάλλον. Εντούτοις, χρειάζεται να εξασφαλιστούν και κατάλληλα εργαλεία τα οποία να μπορούν να χρησιμοποιηθούν με όρους οικονομικώς και τεχνικώς βιώσιμους.
- (12) Σύμφωνα με τη σύμβαση, το περιεχόμενο των αποβλήτων σε έμμονους οργανικούς ρύπους πρέπει να καταστρέφεται ή να μετατρέπεται κατά τρόπο μη αναστρέψιμο σε ουσίες που δεν παρουσιάζουν παρεμφερή χαρακτηριστικά. Δεδομένου ότι η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία για τα απόβλητα δεν προβλέπει ειδικές διατάξεις για τέτοιες ουσίες, οι διατάξεις αυτές πρέπει να ορισθούν στον παρόντα κανονισμό. Για να διασφαλιστεί τόσο το υψηλό επίπεδο προστασίας όσο και το εφικτό των απαιτήσεων, θα καθοριστούν αργότερα οριακές τιμές που ορίζουν την χαμηλή συγκέντρωση των ουσιών στα απόβλητα.
- (13) Η σύμβαση προβλέπει ότι κάθε συμβαλλόμενο μέρος εκπονεί σχέδιο εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που υπέχει δυνάμει της σύμβασης. Καθώς η αρμοδιότητα επιμερίζονται εν προκειμένω μεταξύ Κοινότητας και κρατών μελών, τα εκτελεστικά σχέδια πρέπει να εκπονούνται τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο. Πρέπει να ενθαρρύνεται η συνεργασία και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών κρατών μελών.
- (14) Σύμφωνα με τη σύμβαση και το πρωτόκολλο, πληροφορίες για τους έμμονους οργανικούς ρύπους πρέπει να παρέχονται στα άλλα συμβαλλόμενα μέρη. Πρέπει επίσης να ενθαρρύνεται η ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη αυτών των συμφωνιών.

³³

EE C 322, 17.11.2001, σ. 2.

- (15) Για να επιτευχθούν οι στόχοι της σύμβασης είναι αναγκαία η διάθεση τεχνικής αρωγής, κατόπιν υποβολής αιτήματος από αναπτυσσόμενες χώρες και χώρες των οποίων η οικονομία ευρίσκεται σε μεταβατικό στάδιο. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη θα πρέπει λοιπόν να προβλέψουν την κατάλληλη και έγκαιρη τεχνική αρωγή που θα αποσκοπεί ειδικώς στην ενίσχυση της ικανότητας των χωρών αυτών να εφαρμόζουν τη σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων όπως η εναπομένουσα χρήση DDT για τον έλεγχο των φορέων ασθενειών καθώς και η ανάπτυξη και εφαρμογή κατάλληλων εναλλακτικών προϊόντων, μεθόδων και στρατηγικών.
- (16) Χρειάζεται τακτική αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται για μείωση των εκλύσεων έμμενων οργανικών ρύπων. Προς τούτο, τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλλουν στην Επιτροπή εκθέσεις σε τακτική βάση, οι οποίες θα αναφέρονται κυρίως στους απογραφικούς καταλόγους εκλύσεων, τα κοινοποιημένα αποθέματα και την παραγωγή και διάθεση στην αγορά ουσιών που τελούν υπό περιορισμούς.
- (17) Η σύμβαση και το πρωτόκολλο προβλέπουν ότι τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν τη δυνατότητα να προτείνουν άλλες ουσίες για υπαγωγή σε διεθνούς κλίμακας μέτρα και, συνεπώς, είναι δυνατόν να συμπεριληφθούν επιπλέον ουσίες στις εν λόγω συμφωνίες, οπότε θα πρέπει να τροποποιηθεί αντιστοίχως ο παρών κανονισμός. Επιπλέον, πρέπει να είναι δυνατή η τροποποίηση των υφισταμένων λημμάτων των παραρτημάτων του παρόντος κανονισμού ώστε, μεταξύ άλλων, να προσαρμόζονται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο.
- (18) Δεδομένου ότι τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού είναι μέτρα γενικής φύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 2 της απόφασης 1999/468/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή³⁴, πρέπει να θεσπισθούν με τη διαδικασία κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης.
- (19) Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κανόνες για τις κυρώσεις που θα εφαρμόζονται σε περιπτώσεις παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και να μεριμνούν για την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.
- (20) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, συγκεκριμένα η προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από έμμενους οργανικούς ρύπους, δεν είναι δυνατό να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, λόγω των διασυνοριακών επιπτώσεων αυτών των ρύπων, και, κατά συνέπεια, είναι δυνατό να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβε μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα απολύτως αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.

³⁴ ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23.

- (21) Με βάση τα ανωτέρω, πρέπει να τροποποιηθούν ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ και της οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1993, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT)³⁵,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός αφορά την παραγωγή, τη διάθεση στην αγορά, τη χρήση, τις εκλύσεις και τη διάθεση ουσιών οι οποίες υπόκεινται σε απαγορεύσεις ή περιορισμούς δυνάμει της σύμβασης της Στοκχόλμης για τους έμμονους οργανικούς ρύπους, στο εξής "σύμβαση", ή του πρωτοκόλλου του 1998 στη σύμβαση του 1979 για τη διασυννοριακή ρύπανση της ατμόσφαιρας σε μεγάλες αποστάσεις, στο εξής "πρωτόκολλο".

Οι κατάλογοι των ουσιών αυτών παρατίθενται στα παραρτήματα I μέχρι IV του παρόντος κανονισμού.
2. Τα άρθρα 3 και 4 δεν εφαρμόζονται στα απόβλητα τα οποία συνίστανται, περιέχουν ή έχουν μολυνθεί από ουσία η οποία περιλαμβάνεται στους καταλόγους των παραρτημάτων I ή II.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

- (α) «διάθεση στην αγορά»: η παροχή ή εφοδιασμός έναντι πληρωμής ή δωρεάν·
- (β) «αντικείμενο»: προϊόν που συνίσταται από μία ή περισσότερες ουσίες και/ή παρασκευάσματα το οποίο κατά την παραγωγή λαμβάνει συγκεκριμένο σχήμα, επιφάνεια ή μορφή που καθορίζουν την τελική του χρήση σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι η χημική του σύνθεση·
- (γ) «ουσία»: η οριζόμενη στο άρθρο 2 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου³⁶.
- (δ) «απόβλητο»: το οριζόμενο στο άρθρο 1, στοιχείο α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ³⁷ του Συμβουλίου· και
- (ε) «ανάκτηση»: η οριζόμενη στο άρθρο 1, στοιχείο στ) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ.

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι εισαγωγές στην τελωνειακή επικράτεια της Κοινότητας θεωρούνται «διάθεση στην αγορά».

³⁵ ΕΕ L 243, 24.9.1996, σ. 31.

³⁶ ΕΕ P 196, 16.8.1967, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2001/59/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 225, 21.8.2001, σ. 1).

³⁷ ΕΕ L 194, 25.7.1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 135, 6.6.1996, σ.32).

Άρθρο 3
Έλεγχος της παραγωγής, της διάθεσης στην αγορά και της χρήσης

1. Απαγορεύονται η παραγωγή, η διάθεση στην αγορά και η χρήση ουσιών του παραρτήματος I, ανεξαρτήτως εάν βρίσκονται σε αυτούσια μορφή ή σε παρασκευάσματα ή ως συστατικά αντικειμένων.
2. Η παραγωγή, η διάθεση στην αγορά και η χρήση ουσιών του παραρτήματος II, ανεξαρτήτως εάν βρίσκονται σε αυτούσια μορφή ή σε παρασκευάσματα ή ως συστατικά αντικειμένων, περιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω παραρτήματος.

Άρθρο 4
Εξαιρέσεις από τα μέτρα ελέγχου

1. Το άρθρο 3 δεν εφαρμόζεται όταν πρόκειται για:
 - (α) ουσίες χρησιμοποιούμενες για ερευνητικούς σκοπούς σε εργαστηριακή κλίμακα ή ως πρότυπα αναφοράς,
 - (β) ουσίες που ανευρίσκονται ως ακούσιες ιχνοποσότητες ρύπων σε ουσίες, παρασκευάσματα ή αντικείμενα.

2. Το άρθρο 3 δεν εφαρμόζεται όταν πρόκειται για ουσία που ανευρίσκεται ως συστατικό αντικειμένου το οποίο παράχθηκε ή χρησιμοποιείται πριν ή κατά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της σχετικής διάταξης του παρόντος κανονισμού.

Ωστόσο, όταν κράτος μέλος ενημερωθεί σχετικά με αντικείμενα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο πληροφορεί αμέσως την Επιτροπή σχετικώς.

Όταν η Επιτροπή λάβει πληροφορίες σχετικές με τα εν λόγω αντικείμενα κατά τον προαναφερόμενο ή άλλο τρόπο τις κοινοποιεί, κατά περίπτωση, στη γραμματεία της σύμβασης χωρίς καθυστέρηση.

3. Για ουσία που περιλαμβάνεται στο Μέρος Α του παραρτήματος I ή στο Μέρος Α του παραρτήματος II, κράτος μέλος που επιθυμεί να επιτρέψει, μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που προσδιορίζεται στο αντίστοιχο παράρτημα, την παραγωγή και χρήση της εν λόγω ουσίας ως ενδιάμεσης σε κλειστό σύστημα σε συγκεκριμένο χώρο απευθύνει την ανάλογη κοινοποίηση στη γραμματεία της σύμβασης.

Ωστόσο, η εν λόγω κοινοποίηση επιτρέπεται μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) στο σχετικό παράρτημα έχει καταχωρηθεί σημείωση σύμφωνα με την οποία είναι δυνατό να επιτραπεί ειδικώς η παραγωγή και η χρήση της εν λόγω ουσίας,
- (β) κατά τη διεργασία μεταποίησης η ουσία θα μετατραπεί σε μία ή περισσότερες άλλες ουσίες που δεν έχει/έχουν ιδιότητες έμμονου οργανικού ρύπου,
- (γ) δεν αναμένεται ότι άνθρωποι ή το περιβάλλον θα εκτεθούν σε σημαντικές ποσότητες της ουσίας κατά την παραγωγή και χρήση της.

Η κοινοποίηση απευθύνεται επίσης στα λοιπά κράτη μέλη και την Επιτροπή. Παρέχει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την πραγματική ή κατ'εκτίμηση συνολική παραγωγή και χρήση της εν λόγω ουσίας και το είδος της διεργασίας κλειστού συστήματος σε συγκεκριμένο χώρο, προσδιορίζοντας την ποσότητα οποιασδήποτε μη μετατρεπόμενης και ακουσίας ιχνοποσότητας μόλυνσης από οποιουσδήποτε έμμονους οργανικούς ρύπους-πρώτες ύλες στο τελικό προϊόν.

Η προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι δυνατό να μεταβληθεί σε περιπτώσεις που, μετά από επανειλημμένη κοινοποίηση από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος στη γραμματεία της σύμβασης, υπάρξει ρητή ή σιωπηρή συναίνεση δυνάμει της σύμβασης για τη συνέχιση παραγωγής και χρήσης της ουσίας για περαιτέρω χρονικό διάστημα.

Άρθρο 5 *Αποθέματα*

1. Ο κάτοχος αποθέματος που συνίσταται ή περιέχει ουσία η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα I οφείλει να διαθέσει το εν λόγω απόθεμα ως απόβλητο και σύμφωνα με το άρθρο 7.
2. Ο κάτοχος αποθέματος ποσότητας μεγαλύτερης των 100 kg η οποία συνίσταται ή περιέχει ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα II, παρέχει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου ευρίσκεται το απόθεμα, πληροφορίες σχετικά με τη φύση και την ποσότητα του αποθέματος. Οι πληροφορίες αυτές παρέχονται εντός 12 μηνών από τη θέση σε ισχύ της σχετικής διάταξης του παρόντος κανονισμού και εν συνεχεία μία φορά τον χρόνο μέχρις ότου λήξει η προθεσμία που προβλέπεται στο παράρτημα II αναφορικά με την περιορισμένη χρήση.

Ο κάτοχος διαχειρίζεται το απόθεμα κατά τρόπο ασφαλή, αποτελεσματικό και περιβαλλοντικά ορθό.

3. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν τη χρήση και διαχείριση των κοινοποιημένων αποθεμάτων.

Άρθρο 6 *Μείωση των εκπομπών*

Εντός διετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και διατηρούν απογραφικούς καταλόγους εκλυόμενων ρύπων για τις ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα III.

Εντός της ίδιας χρονικής περιόδου τα κράτη μέλη εκπονούν επίσης εθνικό σχέδιο δράσης το οποίο αποσκοπεί σε εντοπισμό, χαρακτηρισμό και μείωση του συνόλου των ανθρωπογενούς προέλευσης εκλυόμενων ρύπων καθεμιάς από τις ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα III.

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει το εθνικό σχέδιο δράσης ως μέρος του εθνικού σχεδίου εφαρμογής που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 8.

Άρθρο 7
Διαχείριση αποβλήτων

1. Απόβλητα που συνίστανται, περιέχουν ή είναι μολυσμένα από ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα IV διατίθενται χωρίς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις και κατά τρόπο που να εξασφαλίζει ότι το περιεχόμενό τους σε έμμονους οργανικούς ρύπους καταστρέφεται ή μετατρέπεται κατά τρόπο μη αναστρέψιμο, έτσι ώστε τα παραμένοντα απόβλητα και οι εκλυόμενοι ρύποι να μην παρουσιάζουν ιδιότητες έμμονων οργανικών ρύπων.
2. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, απόβλητα που συνίστανται, περιέχουν ή είναι μολυσμένα από ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα IV επιτρέπεται να διατίθενται κατ'άλλον τρόπο σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ εφόσον η περιεκτικότητα των αποβλήτων σε τέτοιες ουσίες είναι χαμηλότερη από τις οριακές τιμές συγκέντρωσης που καθορίζονται στο παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού.
3. Απαγορεύεται η επαναχρησιμοποίηση ή ανάκτηση αποβλήτων που συνίστανται, περιέχουν ή είναι μολυσμένα από ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα IV.
4. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 3, επιτρέπεται η ανάκτηση αποβλήτων που συνίστανται, περιέχουν ή είναι μολυσμένα από ουσία περιλαμβανόμενη στο παράρτημα IV υπό την προϋπόθεση ότι ο φορέας εκμετάλλευσης είναι σε θέση να αποδείξει ότι το περιεχόμενο των αποβλήτων σε έμμονους οργανικούς ρύπους καταστρέφεται στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάκτησης, μετατρέπεται κατά τρόπο μη αναστρέψιμο στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάκτησης ή απομονώνεται από τα απόβλητα και εν συνεχεία καταστρέφεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 96/59/ΕΚ.

Άρθρο 8
Σχέδια εφαρμογής

1. Εντός διετίας από τη θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σχέδιο εφαρμογής των υποχρεώσεων του που απορρέουν από τη Σύμβαση. Μετά τη θέσπιση του εθνικού του σχεδίου εφαρμογής, κάθε κράτος μέλος το κοινοποιεί στην Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη.

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει το σχέδιο του και το αναθεωρεί και το ενημερώνει, όταν χρειάζεται.

2. Εντός διετίας από τη θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή καταρτίζει σχέδιο εφαρμογής των υποχρεώσεων της Κοινότητας που απορρέουν από τη σύμβαση.

Η Επιτροπή κοινοποιεί στα κράτη μέλη το κοινοτικό σχέδιο εφαρμογής αμέσως μετά τη θέσπισή του.

Η Επιτροπή αναθεωρεί και ενημερώνει το κοινοτικό σχέδιο εφαρμογής, όταν χρειάζεται.

Άρθρο 9

Παρακολούθηση

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εκπονούν, σε στενή συνεργασία, κατάλληλα προγράμματα και μηχανισμούς που να ανταποκρίνονται στις τελευταίες εξελίξεις για την παροχή συγκρίσιμων δεδομένων σχετικών με τη συνεχή παρακολούθηση της παρουσίας διοξινών, φουρανίων και PCB στο περιβάλλον. Για την εκπόνηση τέτοιων προγραμμάτων και μηχανισμών, λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι εξελίξεις στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου της σύμβασης.

Άρθρο 10

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διευκολύνουν και αναλαμβάνουν την ανταλλαγή πληροφοριών εντός της Κοινότητας και με τρίτες χώρες, σχετικών με τη μείωση ή εξάλειψη της παραγωγής, της χρήσης και της έκλυσης έμμενων οργανικών ρύπων και με εναλλακτικές αυτών ουσίες, διευκρινίζοντας τους κινδύνους και το οικονομικό και κοινωνικό κόστος αυτών των εναλλακτικών ουσιών.
2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη προωθούν και διευκολύνουν την ευαισθητοποίηση και πληροφόρηση του πληθυσμού γύρω από τους έμμενους οργανικούς ρύπους καθώς και τη μείωση ή εξάλειψη της παραγωγής, χρήσης και έκλυσής τους.
3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη προστατεύουν κάθε εμπιστευτική πληροφορία που παρέχεται από άλλη τρίτη χώρα, σύμφωνα με τη συμφωνία που συνάφθηκε με αυτήν την τρίτη χώρα. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου³⁸, δεν θεωρούνται εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικές με την υγεία και ασφάλεια του ανθρώπου και με το περιβάλλον.

Άρθρο 11

Τεχνική αρωγή

Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη συνεργάζονται για την παροχή κατάλληλης και έγκαιρης τεχνικής αρωγής, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης, ή υποστήριξης μη κυβερνητικών οργανισμών, σε αναπτυσσόμενες χώρες και χώρες των οποίων η οικονομία βρίσκεται σε μεταβατικό στάδιο, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες ανάγκες της κάθε χώρας, με σκοπό την ενίσχυση της ικανότητάς τους να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από την σύμβαση.

Άρθρο 12

Υποβολή εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή ανά τριετία πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν ετησίως στην Επιτροπή στατιστικά στοιχεία σχετικά με την πραγματική ή κατ'εκτίμηση συνολική παραγωγή και διάθεση στην αγορά ουσιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι ή ΙΙ.

³⁸ ΕΕ L 158, 23.6.1990, σ. 56.

3. Εντός τριετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και ανά τριετία στη συνέχεια, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) συνοπτικές πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από κοινοποιήσεις σχετικά με τα αποθέματα, οι οποίες παραλήφθηκαν κατ'εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 2,
 - β) συνοπτικές πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τους απογραφικούς καταλόγους για τις εκλύσεις οι οποίοι καταρτίστηκαν κατ'εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1,
 - γ) συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με την παρουσία διοξινών, φουρανίων και PCB στο περιβάλλον, που συγκεντρώθηκαν κατ'εφαρμογή του άρθρου 9.
4. Για τις ουσίες που καταλογογραφούνται στη σύμβαση, η Επιτροπή εκπονεί, σε διαστήματα που θα προσδιοριστούν από τη διάσκεψη των μερών της σύμβασης, έκθεση με βάση τις πληροφορίες που της παρέχουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 2 και τη διαβιβάζει στη γραμματεία της σύμβασης.
5. Ανά τακτά διαστήματα, η Επιτροπή εκπονεί έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και την εντάσσει σε συγκεντρωτική έκθεση η οποία περιέχει και τις πληροφορίες που της παρέχουν τα κράτη μέλη δυνάμει των παραγράφων 1, 2 και 3. Περίληψη της συγκεντρωτικής έκθεσης διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

Άρθρο 13 *Κυρώσεις*

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περιπτώσεις παραβιάσεων του παρόντος κανονισμού, και μεριμνούν για την εκτέλεσή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις σχετικές διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, και την ενημερώνουν αμέσως για τυχόν μεταγενέστερες τροποποιήσεις που τις αφορούν.

Άρθρο 14 *Τροποποιήσεις των παραρτημάτων*

1. Όταν στη σύμβαση ή το πρωτόκολλο εντάσσεται ουσία, η Επιτροπή τροποποιεί αντιστοίχως τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού όπως απαιτείται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2.
2. Η Επιτροπή τροποποιεί τις υπάρχουσες καταχωρήσεις των παραρτημάτων, συμπεριλαμβανομένων των προσαρμογών στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16, παράγραφος 2.

Συγκεκριμένα, πριν την 31η Δεκεμβρίου 2007, η Επιτροπή επανεξετάζει την καταχώρηση στο Μέρος Β του παραρτήματος II που αφορά το εξαχλωροκυκλοεξάνιο (HCH), συμπεριλαμβανομένου του λινδανίου, βάσει των αποτελεσμάτων εξετάσεων διακινδύνευσης και την εξέλιξη της γνώσης και των τεχνικών των σχετικών με υποκατάστατα του HCH.

Άρθρο 15
Αρμόδιες αρχές

Κάθε κράτος μέλος διορίζει μία ή περισσότερες αρχές αρμόδιες για την εκτέλεση των διοικητικών καθηκόντων που απαιτούνται βάσει του παρόντος κανονισμού. Ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τον διορισμό αυτόν το αργότερο τρεις μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 16
Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του άρθρου 29 της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

Η προθεσμία του άρθρου 5, παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.
3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας της.

Άρθρο 17
Τροποποιήσεις της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ

Στο μέρος Β του παραρτήματος της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ "Έμμενες οργανοχλωριούχες ενώσεις" απαλείφονται τα σημεία 1 έως 8.

Άρθρο 18
Τροποποιήσεις της οδηγίας 96/59/ΕΚ

Το στοιχείο στ) του άρθρου 2 της οδηγίας 96/59/ΕΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) «διάθεση»: οι εργασίες D 8, D 9, D 10 και D 15 που προβλέπονται στο παράρτημα II της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ».

Άρθρο 19
Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

ΜΕΡΟΣ Α – ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

ΟΥΣΙΑ	Αριθ. CAS	Αριθ. ΕΚ	ΕΙΔΙΚΗ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΓΙΑ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΧΡΗΣΗ Ή ΑΛΛΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ
Aldrin	309-00-2	206-215-8	-
Chlordane	57-74-9	200-349-0	-
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	-
Endrin	72-20-8	200-775-7	-
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	-
Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1	200-273-9	-
Mirex	2385-85-5	219-196-6	-
Toxaphene	8001-35-2	232-283-3	-
Πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB)	1336-36-3 και άλλοι	215-648-1 και άλλοι	Με την επιφύλαξη της οδηγίας 96/59/ΕΚ, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται αντικείμενα τα οποία ήταν ήδη σε χρήση όταν τέθηκε σε ισχύ ο παρών κανονισμός.
DDT (1,1,1-τριχλωρο-2,2-δις(4-χλωροφαινυλ)αιθάνιο)	50-29-3	200-024-3	-

ΜΕΡΟΣ Β – ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

ΟΥΣΙΑ	Αριθ. CAS	Αριθ. ΕΚ	ΕΙΔΙΚΗ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΓΙΑ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΧΡΗΣΗ Ή ΑΛΛΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ
Chlordecone	143-50-0		-
Hexabromobiphenyl	36355-01-8		-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ

ΜΕΡΟΣ Α – ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

ΟΥΣΙΑ	Αριθ. CAS	Αριθ. ΕΚ	ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ
-			

ΜΕΡΟΣ Β – ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

ΟΥΣΙΑ	Αριθ. CAS	Αριθ. ΕΚ	ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ
HCH, συμπεριλαμβανομένου του λινδανίου	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	Το τεχνικό HCH χρησιμοποιείται μόνο ως ενδιάμεση χημική ουσία στη χημική βιομηχανία. Προϊόντα στα οποία τουλάχιστον 99% του ισομερούς HCH περιέχεται στη μορφή γάμμα (λινδάνιο) περιορίζονται σε χρήσεις που αφορούν τη δημόσια υγεία ή ως εντομοκτόνα τοπικής εφαρμογής για κτηνιατρικούς σκοπούς. Κατά παρέκκλιση, επιτρέπονται μέχρι 1.9.2006 οι ακόλουθες χρήσεις: α) Θεραπευτική και βιομηχανική επεξεργασία κατεργασμένης και ακατέργαστης ξυλείας σε επαγγελματικό επίπεδο. β) Βιομηχανικές και οικιακές εφαρμογές εσωτερικού χώρου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΕΚΔΥΣΕΩΝ

ΟΥΣΙΑ (Αριθ. CAS)
Πολυχλωριωμένες διβενζο-p-διοξίνες και διβενζοφουράνια (PCDD/PCDF)
Εξαχλωροβενζόλιο (HCB) (Αριθ. CAS: 118-74-1)
Πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB)
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΥΣΙΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 7

ΟΥΣΙΑ	Αριθ. CAS	Αριθ. ΕΚ	ΟΡΙΑΚΗ ΤΙΜΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 7 ΠΑΡΑΓΡ. 2, σε ppm (εκατομμυριοστά)
Aldrin	309-00-2	206-215-8	
Chlordane	57-74-9	200-349-0	
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	
Endrin	72-20-8	200-775-7	
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	
Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1	200-273-9	
Mirex	2385-85-5	219-196-6	
Toxaphene	8001-35-2	232-283-3	
Πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB)	1336-36-3 και άλλοι	215-648-1	
DDT (1,1,1-τριχλωρο-2,2- δις(4-χλωροφαινυλ)αιθάνιο)	50-29-3	200-024-3	
Chlordecone	143-50-0		
Πολυχλωριωμένες διβενζο- p-διοξίνες και διβενζοφουράνια (PCDD/PCDF)			
HCH, συμπεριλαμβανομένου του λινδανίου	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	

ΕΝΤΥΠΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ (ΜΜΕ)

ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους έμμενους οργανικούς ρύπους καθώς και την τροποποίηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 96/59/ΕΚ.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ

-

Η ΠΡΟΤΑΣΗ

1. Με δεδομένη την αρχή της επικουρικότητας, γιατί χρειάζεται στο συγκεκριμένο θέμα κοινοτική νομοθεσία και ποιοι είναι οι κύριοι στόχοι της;

Ο κανονισμός προβλέπει σε κοινοτικό επίπεδο απαιτήσεις σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης της Στοκχόλμης για τους έμμενους οργανικούς ρύπους και το πρωτόκολλο UNECE για τους έμμενους οργανικούς ρύπους, στο πλαίσιο των επιμερισμένων αρμοδιοτήτων μεταξύ Κοινότητας και κρατών μελών. Απώτερος στόχος των διεθνών αυτών συμφωνιών είναι η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου από τους έμμενους οργανικούς ρύπους.

Σκοπός του κανονισμού είναι να διευκολυνθεί η ταχεία και αποτελεσματική εφαρμογή των δύο συμφωνιών, καθώς και να αποφευχθούν νομοθετικά χάσματα και ανακολουθίες μεταξύ κοινοτικών και εθνικών κειμένων ώστε να υπάρξει μεγαλύτερη συνοχή ως προς την πρακτική εφαρμογή. Η προσέγγιση αυτή θα συμβάλει επίσης στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

ΕΠΙΠΤΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

2. Ποιους αφορά η πρόταση;

Κατ'αρχήν επηρεάζονται όλες τις επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως μεγέθους, οι οποίες έχουν κάποια σχέση με την παραγωγή, διάθεση στην αγορά, χρήσεις, εκπομπές και διάθεση των καταλογογραφημένων έμμενων οργανικών ρύπων. Να σημειωθεί ωστόσο ότι είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις παραγωγής των καταλογογραφημένων ουσιών στην Κοινότητα, τις προσχωρούσες ή τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες και, συνεπώς, η άμεση επίπτωση θεωρείται χαμηλή.

Η πρόταση αφορά εξίσου ολόκληρη την Κοινότητα, καθώς και τις προσχωρούσες και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, και δεν αφορά κάποια συγκεκριμένη περιφέρεια.

3. Τι πρέπει να κάνουν οι επιχειρήσεις για να συμμορφωθούν με την πρόταση;

Καθώς δεν υπάρχουν στην Κοινότητα γνωστά αποθέματα ή περιπτώσεις παραγωγής ουσιών από τις καταλογωγραφημένες, δεν υπάρχουν σήμερα άμεσες υποχρεώσεις για τις επιχειρήσεις των κρατών μελών. Σε ορισμένες προσωρήσεις ή υποψήφιες προς ένταξη χώρες υπάρχουν σημαντικές ποσότητες παρωχημένα αποθεμάτων έμμενων οργανικών ρύπων, αλλά η πλειονότητα των αποθεμάτων αυτών ελέγχεται από την κυβέρνηση και όχι από επιχειρήσεις. Από τη στιγμή που θα υπαχθούν στον κανονισμό κι άλλες ουσίες, και εφόσον αυτές εξακολουθούν να παράγονται, να χρησιμοποιούνται ή να εξάγονται, οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις οφείλουν να μεριμνούν για την τήρηση των κανόνων και των προϋποθέσεων, και να υποβάλλουν σε τακτική βάση εκθέσεις σχετικά με την παραγωγή, τις εισαγωγές, τις εξαγωγές και τα αποθέματα.

Αναφορικά με την πρόληψη και τον έλεγχο των εκλύσεων των καταλογωγραφημένων έμμενων οργανικών ρύπων και την παρακολούθησή τους, δεν προβλέπονται επιπλέον διατάξεις που να απευθύνονται αποκλειστικά στις επιχειρήσεις. Για τις βιομηχανίες που εκλύουν τις μεγαλύτερες ποσότητες τέτοιων ουσιών προβλέπονται ήδη, βάσει της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας, υποχρεώσεις σχετικά με την πρόληψη, τον έλεγχο και την παρακολούθησή.

Η διάθεση αποβλήτων που περιέχουν τους καταλογωγραφημένους έμμενους οργανικούς ρύπους πρέπει να γίνεται χωρίς αναίτια καθυστέρηση και σύμφωνα με τις προβλεπόμενες απαιτήσεις. Έτσι, ενδέχεται να υπάρξουν αλλαγές στις πρακτικές διαχείρισης αποβλήτων σε ορισμένες επιχειρήσεις.

4. Ποιες θα είναι οι οικονομικές επιπτώσεις της πρότασης;

Είναι δύσκολο να γίνει επακριβής εκτίμηση των οικονομικών επιπτώσεων της πρότασης. Ο προτεινόμενος κανονισμός υπερβαίνει τις απαιτήσεις των διεθνών συμφωνιών ως προς ορισμένα ζητήματα. Εντούτοις, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, αυτές οι επιπλέον απαιτήσεις δεν θα έχουν συνέπειες, αφού οι καταλογωγραφημένες ουσίες πλέον δεν παράγονται ούτε χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα. Εκτιμάται συνεπώς ότι δεν θα επηρεαστούν σημαντικά η απασχόληση, οι επενδύσεις και η δημιουργία νέων επιχειρήσεων, ούτε η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

5. Προβλέπονται στην πρόταση μέτρα συνεκτίμησης της ιδιαιτερότητας των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (μειωμένες ή διαφορετικές απαιτήσεις κ.λπ.);

Το πεδίο εφαρμογής της πρότασης είναι οριζόντιο και οι διατάξεις της ευρύτερου χαρακτήρα. Δεν προβλέπει συνεπώς μέτρα αποκλειστικά για μικρομεσαίες επιχειρήσεις ή προσαρμοσμένα σ' αυτές.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ

6. Αναφέρατε τους φορείς των οποίων ζητήθηκε η γνώμη για την πρόταση και περιγράψτε σε γενικές γραμμές τις απόψεις τους.

Δεν έλαβαν χώρα εξωτερικές διαβουλεύσεις σχετικές με την πρόταση, δεδομένου ότι βασίστηκε στα αποτελέσματα εκτενών διεθνών διαπραγματεύσεων τις οποίες παρακολούθησαν επισταμένως ενώσεις χημικών βιομηχανιών, περιβαλλοντικές

οργανώσεις και οργανώσεις καταναλωτών και άλλοι ενδιαφερόμενοι. Οι κοινές θέσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών προετοιμάστηκαν σε συνεδριάσεις συντονισμού και οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν σε αυτές τις συνεδριάσεις αξιοποιήθηκαν για την εκπόνηση των προτάσεων εφαρμογής.

Κατά τις διασκέψεις διαπραγμάτευσης διοργανώθηκαν ιδιαίτερες συνεδριάσεις για την ανταλλαγή απόψεων με τις προσχωρούσες και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Μετά την περάτωση των διαπραγματεύσεων, συζητήθηκαν με τις χώρες αυτές σε ορισμένες διμερείς και περιφερειακές συνεδριάσεις η εφαρμογή στην Κοινότητα καθώς και η κατάσταση και τα σχέδια των διαφόρων προσχωρουσών και υποψηφίων για ένταξη χωρών όσον αφορά αυτές τις διεθνείς υποχρεώσεις. Επιπλέον, εκπονήθηκε ειδική μελέτη που εστιάστηκε στα παρωχημένα φυτοφάρμακα που περιέχουν έμμοιους οργανικούς ρύπους στις 10 προσχωρούσες χώρες, ούτως ώστε, μεταξύ άλλων, να συγκεντρωθούν πληροφορίες που απετέλεσαν τη βάση για την εκπόνηση των προτάσεων της Επιτροπής.